II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2017/1430

af 18. maj 2017

om supplerende regler til Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 om EU-varemærker og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 og (EF) nr. 216/96

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EU-varemærker ([1]), særlig artikel 42a, artikel 43, stk. 3, artikel 57a, artikel 65a, artikel 77, stk. 4, artikel 78, stk. 6, artikel 79, stk. 5, artikel 79b, stk. 2, artikel 79c, stk. 5, artikel 80, stk. 3, artikel 82a, stk. 3, artikel 93a, artikel 136b, artikel 154a, stk. 3, og artikel 156, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 40/94 ([2]), som blev kodificeret som forordning (EF) nr. 207/2009, indførtes en ordning, der er specifik for Unionen, med henblik på beskyttelse af varemærker, der skal opnås på EU-plan på grundlag af en ansøgning til Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (»kontoret«).

(2) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2424 ([3]), der ændrer forordning (EF) nr. 207/2009, bringes de beføjelser, Kommissionen derved har fået tillagt, i overensstemmelse med artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. For at efterkomme de nye retlige rammer som følge af denne tilpasning bør der vedtages visse bestemmelser ved gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter. De nye regler bør afløse de eksisterende bestemmelser, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 ([4]) og (EF) nr. 216/96 ([5]), og have til formål at gennemføre forordning (EF) nr. 207/2009. Forordning (EF) nr. 2868/95 og (EF) nr. 216/96 bør derfor ophæves.

(3) Procedurereglerne for indsigelse bør sikre en effektiv og hurtig behandling og registrering af EU-varemærkeansøgninger ved kontoret efter en procedure, som er gennemsigtig, grundig, fair og retfærdig. For at styrke retssikkerheden og klarheden bør procedurereglerne for indsigelse tage hensyn til de udvidede relative registreringshindringer, der er fastsat i forordning (EF) nr. 207/2009, navnlig for så vidt angår kravene til antagelighed og underbygning i forbindelse med indsigelsessager, og de bør tilpasses for bedre at afspejle retspraksis ved Den Europæiske Unions Domstol og kodificere kontorets nuværende praksis.

([1]) EUT L 78 af 24.3.2009, s. 1.
([2]) Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (EFT L 11 af 14.1.1994, s. 1).
([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2424 af 16. december 2015 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 om EF-varemærker og Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 2869/95 om de gebyrer, der skal betales til Harmoniseringskontoret for det indre marked (varemærker og mønstre) (EUT L 341 af 24.12.2015, s. 21).
([4]) Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13. december 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (EFT L 303 af 15.12.1995, s. 1).
([5]) Kommissionens forordning (EF) nr. 216/96 af 5. februar 1996 om fastsættelse af forretningsordenen for appelkamrene ved Harmoniseringskontoret for Det Indre Marked (varemærker og mønstre) (EFT L 28 af 6.2.1996, s. 11).

(4) For at give mulighed for et mere fleksibelt, konsekvent og moderne varemærkesystem i Unionen og samtidig sikre retssikkerheden bør de administrative byrder for parterne i inter partes-sager begrænses ved at lempe kravene til underbygning af ældre rettigheder i tilfælde, hvor indholdet af det relevante bevismateriale er tilgængeligt online fra en kilde, der er anerkendt af kontoret, samt kravet om fremlæggelse af bevismateriale på procedureprogret.

(5) Af hensyn til klarheden og retssikkerheden et det vigtigt at fastsætte kravene til ændring af en ansøgning om et EU-varemærke på en klar og udtømmende måde.

(6) Procedurereglerne for fortabelse og ugyldighed af et EU-varemærke bør sikre, at et EU-varemærke kan fortabes eller erklæres ugyldigt på en effektiv måde ved hjælp af gennemsigtige, grundige, fair og retfærdige procedurer. Af hensyn til større klarhed, konsekvens samt effektivitet og retssikkerhed bør procedurereglerne for fortabelse og ugyldighed af et EU-varemærke bringes på linje med dem, der finder anvendelse i indsigelsessager, således at der kun bevares de forskelle, som er nødvendige på grund af den særlige karakter af sager om fortabelse og ugyldighed. Desuden bør anmodninger om overdragelse af et EU-varemærke, der er registreret i en uberettiget agents navn, følge samme procedure som ugyldighedssager og dermed i praksis fungere som et alternativ til ugyldiggørelse af varemærket.

(7) I henhold til Domstolens faste praksis ([1]), og medmindre andet er bestemt, råder kontoret over skønsmæssige beføjelser ved behandlingen af for sent fremlagte beviser, der forelægges med henblik på enten at underbygge en indsigelse eller at føre bevis for den reelle brug af det ældre varemærke inden for rammerne af indsigelses- eller ugyldighedssager. Af hensyn til retssikkerheden bør den relevante afgrænsning af en sådan skønsbeføjelse være nøjagtigt afspejlet i bestemmelserne om indsigelsessager eller sager om ugyldiggørelse af EU-varemærker.

(8) For at muliggøre en effektiv og, inden for rækkevidden af den klage, parterne har formuleret, fuldstændig revurdering af afgørelser, kontoret har truffet i første instans, ved hjælp af en gennemsigtig, grundig, fair og upartisk klageprocedure, der passer til den specifikke karakter af lovgivning om intellektuel ejendomsret og under hensyntagen til de principper, der er fastsat i forordning (EF) nr. 207/2009, bør retssikkerheden og den retlige forudsigelighed styrkes ved at præcisere og specificere procedurereglerne og parternes proceduremæssige garantier, navnlig når en sagsøgt gør brug af retten til at indgive en kontraappel.

(9) For at sikre en effektiv organisering af appelkamrene bør præsidenten for, formændene for og medlemmerne af appelkamrene i forbindelse med udøvelsen af deres respektive funktioner, som er tillagt dem ved forordning (EF) nr. 207/2009 og nærværende forordning, forpligtes til at sikre en høj kvalitet og konsistens i de afgørelser, som appelkamrene træffer uafhængigt i forbindelse med klagesager, samt effektiviteten af klagesagen.

(10) For at sikre, at præsidenten for, formændene for og medlemmerne af appelkamrene er uafhængige, jf. artikel 136 i forordning (EF) nr. 207/2009, bør administrationsrådet tage nævnte artikel i betragtning, når det vedtager relevante bestemmelser til gennemførelse af vedtægten for tjenestemænd i Unionen og ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte i overensstemmelse med vedtægtens artikel 110.

(11) For at forbedre gennemsigtigheden og forudsigeligheden i klagesager bør appelkamrenes forretningsorden, der for øjeblikket er fastsat i forordning (EF) nr. 2868/95 og (EF) nr. 216/96, fastsættes i en enkelt tekst og forbindes ordentligt med de proceduregler, der gælder for kontorets instanser, hvis afgørelser kan indklages.

(12) Af hensyn til klarheden og retssikkerheden er det nødvendigt at kodificere og præcisere visse proceduregler om mundtlig forhandling, navnlig vedrørende det sprog, der anvendes i sagen. For at sikre større effektivitet og fleksibilitet bør der endvidere indføres mulighed for at deltage i den mundtlige forhandling ved tekniske midler og for at erstatte referatet af den mundtlige forhandling med en optagelse af den mundtlige forhandling.

([1]) Dom af 13. marts 2007, sag C-29/05 P, KHIM mod Kaul GmbH (ARCOL mod CAPOL), Sml. I, s. 2213, ECLI:EU:C:2007:162, præmis 42-44; dom af 18. juli 2013, sag C-621/11 P, New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG mod KHIM, (FISHBONE mod FISHBONE BEACHWEAR), ECLI:EU:C:2013:484, præmis 28-30; dom af 26. september 2013, sag C-610/11 P, Centrotherm Systemtechnik GmbH mod KHIM, (CENTROTHERM), ECLI:EU:C:2013:593, præmis 85-90 og 110-113; dom af 3. oktober 2013, sag C-120/12 P, Bernhard Rintisch mod OHIM, (PROTI SNACK mod PROTI), ECLI:EU:C:2013:638, præmis 32 og 38-39; dom af 3. oktober 2013, sag C-121/12 P, Bernhard Rintisch mod OHIM, (PROTIVITAL mod PROTI), ECLI:EU:C:2013:639, præmis 33 og 39-40; dom af 3. oktober 2013, sag C-122/12 P, Bernhard Rintisch mod OHIM, (PROTIACTIVE mod PROTI), ECLI:EU:C:2013:628, præmis 33 og 39-40; dom af 21. juli 2016, sag C-597/14 P, EUIPO mod Xavier Grau Ferrer, præmis 26-27.

(13) For yderligere at strømline sagsbehandlingen og gøre den mere sammenhængende er det hensigtsmæssigt at fastlægge den grundlæggende struktur og formatet af bevismateriale, der skal fremlægges for kontoret i alle sager, og fastsætte konsekvenserne af ikke at fremlægge bevismateriale i overensstemmelse med denne struktur og dette format.

(14) For at modernisere varemærkesystemet i Unionen ved at tilpasse det til internettidsalderen bør der endvidere fastsættes en definition af »elektroniske midler« i forbindelse med meddelelser og foreskrives meddelelsesmetoder, som ikke er forældede.

(15) Af hensyn til effektiviteten, gennemsigtigheden og brugervenligheden bør kontoret give adgang til standardformularer, som kan udfyldes online, på alle kontorets officielle sprog til kommunikation i sager ved kontoret.

(16) Med henblik på større klarhed, sammenhæng og effektivitet bør der indføres en bestemmelse om suspension af indsigelses-, fortabelses-, ugyldigheds- og klagesager, idet der også bør fastsættes en maksimal varighed af en suspension, som begge parter har anmodet om.

(17) Det er nødvendigt at reglerne om beregning og varighed af frister, procedurerne for tilbagekaldelse af en afgørelse eller ophævelse af en indførelse i registret, de detaljerede ordninger for genoptagelse af sager samt de nærmere bestemmelser om repræsentation for kontoret sikrer en gnidningsløs og effektiv drift af EU-varemærkesystemet.

(18) Det er nødvendigt at sikre en effektiv registrering af internationale varemærker på en måde, der er i fuld overensstemmelse med reglerne i protokollen til Madridarrangementet om den internationale registrering af varemærker.

(19) De regler, der er fastsat i nærværende forordning, supplerer bestemmelser i forordning (EF) nr. 207/2009, som er ændret ved forordning (EU) 2015/2424 med virkning fra den 1. oktober 2017. Det er derfor nødvendigt, at de pågældende regler først finder anvendelse fra den samme dato.

(20) Uanset ophævelsen af forordning (EF) nr. 2868/95 og (EF) nr. 216/96 er det nødvendigt fortsat at anvende specifikke bestemmelser i disse forordninger til visse sager, der var blevet indledt før den nævnte dato indtil afslutningen af denne procedure —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes der bestemmelser vedrørende:

a) de nærmere regler om proceduren for indgivelse og behandling af en indsigelse mod en registrering af et EU-varemærke hos Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (»kontoret«)

b) de nærmere regler om proceduren for en ændring af en ansøgning om et EU-varemærke

c) de nærmere regler om fortabelse og ugyldighed af et EU-varemærke samt overdragelse af et EU-varemærke, der er registreret i en uberettiget agents navn

d) det formelle indhold af en klage og proceduren for indgivelse og behandling af en klage, det formelle indhold og formen af appelkamrenes afgørelser og tilbagebetaling af klagegebyret, de nærmere regler om organiseringen af appelkamrene og betingelserne for, at afgørelser vedrørende klagesager skal træffes af et enkelt medlem

e) de nærmere ordninger for mundtlig forhandling og bevisoptagelse

f) de nærmere ordninger for meddelelser fra kontoret og reglerne om midler til kommunikation med kontoret

g) de nærmere regler om beregning og varighed af frister

h) proceduren for tilbagekaldelse af en afgørelse eller ophævelse af en indførelse i EU-varemærkeregistret

i) de nærmere ordninger for genoptagelse af sager ved kontoret

j) betingelserne og proceduren for udpegelse af en fælles repræsentant, betingelserne for, at de ansatte og de godkendte mødeberettigede skal indgive en fuldmagt, og indholdet af den pågældende fuldmagt, samt de omstændigheder, hvorunder en person kan slettes af listen over godkendte mødeberettigede

k) de nærmere regler om proceduren for internationale registreringer, der er baseret på en tilgrundliggende ansøgning eller tilgrundliggende registrering vedrørende et kollektivmærke, et certificeringsmærke eller et garantimærke, og proceduren for indgivelse og behandling af en indsigelse mod en international registrering.

AFSNIT II

INDSIGELSESPROCEDURE SAMT DOKUMENTATION FOR BRUG

Artikel 2

Indgivelse af en indsigelse

1. Der kan fremsættes en indsigelse på grundlag af et eller flere ældre varemærker eller andre rettigheder som omhandlet i artikel 8 forordning (EF) nr. 207/2009, forudsat at indehaverne eller de bemyndigede personer, der indgiver indsigelsen i henhold til artikel 41 forordning (EF) nr. 207/2009, er berettiget hertil for alle de ældre varemærker eller rettigheder. Hvis et ældre varemærke har mere end én indehaver (sameje), eller hvis en ældre rettighed kan udøves af mere end én person, kan en eller flere af indehaverne eller de bemyndigede personer eller dem alle fremsætte en indsigelse i henhold til artikel 41 i forordning (EF) nr. 207/2009.

2. Indsigelsen skal indeholde:

a) journalnummeret på den ansøgning, som indsigelsen er rettet imod, og navnet på ansøgeren af EU-varemærket

b) en klar identifikation af det ældre varemærke eller den ældre rettighed, som indsigelsen er baseret på, dvs.:

i) hvis indsigelsen er baseret på et ældre varemærke som omhandlet i artikel 8, stk. 2, litra a) eller b), i forordning (EF) nr. 207/2009, det ældre varemærkes journalnummer eller registreringsnummer, en angivelse af, om det ældre varemærke er registreret, eller en ansøgning om registrering af varemærket samt en angivelse af de medlemsstater, herunder eventuelt Beneluxlandene, i eller for hvilke det ældre varemærke er beskyttet, eller i så fald en angivelse af, at der er tale om et EU-varemærke

ii) hvis indsigelsen er baseret på et vitterlig kendt varemærke, jf. artikel 8, stk. 2, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009, en angivelse af den eller de medlemsstater, hvor varemærket er vitterlig kendt, og en gengivelse af varemærket

iii) hvis indsigelsen er baseret på manglende samtykke fra indehaveren som omhandlet i artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 207/2009, en angivelse af det område, hvor det ældre varemærke er beskyttet, gengivelsen af varemærket og, hvis det er relevant, en angivelse af, om det ældre varemærke er en ansøgning eller en registrering; i så fald angives journal- eller registreringsnummeret

iv) hvis indsigelsen er baseret på et ældre varemærke eller andet tegn som omhandlet i artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009, en angivelse af dets art eller beskaffenhed, en gengivelse af det ældre varemærke eller tegn og en angivelse af, om rettigheden til det ældre varemærke eller tegn består i hele Unionen eller i en eller flere medlemsstater, og hvis dette er tilfældet, en angivelse af de pågældende medlemsstater

v) hvis indsigelsen er baseret på en ældre oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse som omhandlet i artikel 8, stk. 4a, i forordning (EF) nr. 207/2009, en angivelse af dens art eller beskaffenhed, en gengivelse af den ældre oprindelsesbetegnelse eller geografiske betegnelse og en angivelse af, om den er beskyttet i hele Unionen eller i en eller flere medlemsstater, og hvis dette er tilfældet, en angivelse af de pågældende medlemsstater

c) de grunde, indsigelsen er baseret på, ved en erklæring om, at kravene i artikel 8, stk. 1, 3, 4, 4a eller 5, i forordning (EF) nr. 207/2009 for hver(t) af de ældre varemærker eller rettigheder, der påberåbes af den indsigende part, er opfyldt

d) hvis det drejer sig om en ansøgning om eller registrering af et ældre varemærke, indgivelsesdatoen og, hvis den foreligger, registrerings- og prioritetsdatoen for det ældre varemærke

e) hvis det drejer sig om ældre rettigheder i henhold til artikel 8, stk. 4a, i forordning (EF) nr. 207/2009, datoen for ansøgning om registrering, eller, hvis denne dato ikke foreligger, den dato, fra hvilken der ydes beskyttelse

f) hvis det drejer sig om en ansøgning om eller registrering af et ældre varemærke, en gengivelse af det ældre varemærke, som er registreret eller der er ansøgt om hvis det ældre varemærke er i farver, skal gengivelsen være i farver

g) en angivelse af de varer eller tjenesteydelser, som hver af grundene til indsigelsen er baseret på

h) for så vidt angår den indsigende part:

   i) oplysninger, der identificerer den indsigende part, jf. artikel 2, stk. 1, litra b), i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1431 ([1])

   ii) hvis den indsigende part har udpeget en repræsentant, eller hvis repræsentation er obligatorisk i henhold til artikel 92, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009, repræsentantens navn og forretningsadresse, jf. artikel 2, stk. 1, litra e), i gennemførelsesforordning (EU) 2017/1431

   iii) hvis indsigelsen fremsættes af en licenshaver eller en person, der i henhold til relevant EU-lovgivning eller national lovgivning er berettiget til at udøve en ældre rettighed, en erklæring herom og en angivelse af, at vedkommende har tilladelse til eller er berettiget til at fremsætte indsigelsen

i) en angivelse af de varer eller tjenesteydelser, som indsigelsen er rettet imod; i mangel af en sådan angivelse anses indsigelsen for rettet imod alle de varer eller tjenesteydelser, der er omfattet af den EU-varemærkeansøgning, indsigelsen vedrører.

3. Hvis indsigelsen er baseret på mere end ét ældre varemærke eller én ældre rettighed, finder stk. 2 anvendelse på de enkelte varemærker, tegn, oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser.

4. Indsigelsen kan desuden indeholde en begrundet erklæring med angivelse af motivet og de kendsgerninger og argumenter, som ligger til grund for indsigelsen, og beviser til støtte for indsigelsen.

Artikel 3

Brug af sprog i indsigelsessager

Den indsigende part eller ansøgeren kan inden den dato, hvor den kontradiktoriske del af indsigelsessagen anses for påbegyndt i henhold til artikel 6, stk. 1, informere kontoret om, at ansøgeren og den indsigende part er blevet enige om at anvende et andet sprog under indsigelsessagen, jf. artikel 119, stk. 7, i forordning (EF) nr. 207/2009. Hvis indsigelsen ikke er indgivet på det pågældende sprog, kan ansøgeren anmode om, at den indsigende part indgiver en oversættelse til det pågældende sprog. En sådan anmodning skal indgives til kontoret senest på den dato, hvor den kontradiktoriske del af indsigelsessagen anses for påbegyndt. Kontoret fastsætter en frist for den indsigende part til at indgive en oversættelse. Hvis der ikke indgives en oversættelse, eller den indgives for sent, fastholdes det proceduresprog, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 119 forordning (EF) nr. 207/2009 (i det følgende benævnt »proceduresproget«).

Artikel 4

Information til parterne i indsigelsessager

Indsigelsen og ethvert dokument, der indgives af den indsigende part, samt enhver meddelelse fra kontoret til en af parterne inden konklusionen om antagelighed sendes af kontoret til den anden part for at underrette vedkommende om, at der er fremsat en indsigelse.

([1]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1431 af 18. maj 2017 om nærmere regler for gennemførelse af visse bestemmelser i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 om EU-varemærker (se side 39 i denne EUT).

Artikel 5

Indsigelsers antagelighed

1. Hvis indsigelsesgebyret ikke er betalt inden for indsigelsesfristen, jf. artikel 41, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009, anses indsigelsen for ikke at være indgivet. Hvis indsigelsesgebyret er betalt efter udløbet af indsigelsesfristen, tilbagebetales det til den indsigende part.

2. Hvis indsigelsen er blevet indgivet efter udløbet af indsigelsesfristen, skal kontoret afvise indsigelsen.

3. Hvis indsigelsen er blevet indgivet på et sprog, som ikke er et af kontorets sprog som krævet i henhold til artikel 119, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009, eller hvis den ikke er i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, litra a), b) eller c), i nærværende forordning, og hvis disse mangler ikke er blevet afhjulpet inden udløbet af indsigelsesfristen, skal kontoret afvise indsigelsen.

4. Hvis den indsigende part ikke tilvejebringer en oversættelse som foreskrevet i artikel 119, stk. 6, i forordning (EF) nr. 207/2009, afvises indsigelsen. Hvis den indsigende part tilvejebringer en ufuldstændig oversættelse, tages der ved undersøgelsen af antagelighed ikke hensyn til den del af indsigelsen, der ikke er oversat.

5. Hvis indsigelsen ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 2, stk. 2, litra d)-h), skal kontoret meddele den indsigende part dette og opfordre vedkommende til at afhjælpe de konstaterede mangler inden for en frist på to måneder. Hvis manglerne ikke er afhjulpet inden for fristen, skal kontoret afvise indsigelsen.

6. Kontoret skal give ansøgeren meddelelse om enhver konstatering i henhold til stk. 1 af, at indsigelsen anses for ikke at være indgivet, og om enhver afgørelse om at afvise indsigelsen på grund af uantagelighed i henhold til stk. 2, 3, 4 eller 5. Hvis en indsigelse afvises i sin helhed i henhold til stk. 2, 3, 4 eller 5 forud for meddelelsen omhandlet i artikel 6, stk. 1, træffes der ingen afgørelse om omkostningerne.

Artikel 6

Påbegyndelse af indsigelsessagens kontradiktoriske del og forudgående henlæggelse af sagen

1. Hvis det konstateres, at indsigelsen kan antages, jf. artikel 5, sender kontoret parterne en meddelelse, hvori de informeres om, at indsigelsessagens kontradiktoriske del anses for at begynde, to måneder efter at meddelelsen er modtaget. Denne frist kan forlænges til i alt 24 måneder, når begge parter anmoder herom, inden fristen på to måneder udløber.

2. Hvis ansøgningen inden for den i stk. 1 fastsatte frist tilbagetrækkes eller begrænses til de varer eller tjenesteydelser, som indsigelsen ikke er rettet imod, eller hvis kontoret underrettes om, at der er enighed mellem parterne, eller hvis ansøgningen afvises i en parallel sag, henlægges indsigelsessagen.

3. Hvis ansøgeren inden for den i stk. 1 fastsatte frist begrænser ansøgningen ved at slette nogle af de varer eller tjenesteydelser, indsigelsen er rettet imod, anmoder kontoret den indsigende part om inden for en af kontoret fastsat frist at udtale sig om, hvorvidt og i givet fald for hvilke varer eller tjenesteydelser indsigelsen stadig opretholdes. Hvis den indsigende part trækker indsigelsen tilbage på grund af begrænsningen, henlægges indsigelsessagen.

4. Hvis indsigelsessagen henlægges, jf. stk. 2 eller 3, inden den i stk. 1 fastsatte frist udløber, træffes der ingen afgørelse om omkostningerne.

5. Hvis indsigelsessagen henlægges, inden den i stk. 1 fastsatte frist udløber, efter tilbagetrækning eller begrænsning af ansøgningen i henhold til stk. 2 eller efter en tilbagetrækning af indsigelsen i henhold til stk. 3, tilbagebetales indsigelsesgebyret.

Artikel 7

Underbygning af indsigelsen

1. Kontoret skal give den indsigende part mulighed for at fremlægge kendsgerninger, beviser og argumenter til støtte for sin indsigelse eller til at supplere de kendsgerninger, beviser eller argumenter, der allerede er indgivet i henhold til artikel 2, stk. 4. Med henblik herpå skal kontoret fastsætte en frist, som skal være på mindst to måneder fra den dato, hvor indsigelsessagens kontradiktoriske del anses for påbegyndt i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1.

2. Den indsigende part skal inden for den i stk. 1 fastsatte frist også indgive beviser for sit ældre varemærkes eller sin ældre rettigheds eksistens, gyldighed og beskyttelsesomfang samt beviser for sin ret til at gøre indsigelse. Den indsigende part skal navnlig forelægge følgende beviser:

a) hvis indsigelsen er baseret på et ældre varemærke, jf. artikel 8, stk. 2, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 207/2009, som ikke er et EU-varemærke, bevis for ansøgning om eller registrering af varemærket ved at indgive:

   i) en kopi af det pågældende ansøgningsbevis eller et tilsvarende dokument fra den administration, ved hvilken varemærkeansøgningen er indgivet, hvis varemærket endnu ikke er registreret, eller

   ii) hvis det ældre varemærke er registreret, en kopi af det pågældende registreringsbevis og, hvis det er relevant, af det seneste fornyelsesbevis, hvoraf det fremgår, at beskyttelsestiden for varemærket rækker ud over den i stk. 1 nævnte frist, med angivelse af eventuelle forlængelser heraf, eller tilsvarende dokumenter fra den administration, ved hvilken varemærket er registreret

b) hvis indsigelsen er baseret på et vitterlig kendt varemærke, jf. artikel 8, stk. 2, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009, bevis for, at det pågældende varemærke er vitterlig kendt på det pågældende område for de varer eller tjenesteydelser, der er angivet i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, litra g), i nærværende forordning

c) hvis indsigelsen er baseret på manglende samtykke fra indehaveren, jf. artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 207/2009, bevis for, at den indsigende part er indehaver af det ældre varemærke, og for vedkommendes forhold til agenten eller repræsentanten

d) hvis indsigelsen er baseret på en ældre rettighed, jf. artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009, bevis for, at den erhvervsmæssige brug af denne rettighed ikke kun har lokal betydning, samt bevis for erhvervelsen af denne rettighed, dens fortsatte eksistens og omfanget af beskyttelsen af denne, herunder, hvis den ældre rettighed påberåbes i henhold til loven i en medlemsstat, en klar identifikation af indholdet af den nationale ret, der lægges til grund, ved at fremlægge publikationer af de relevante bestemmelser eller relevant retspraksis

e) hvis indsigelsen er baseret på en ældre oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, jf. artikel 8, stk. 4a, i forordning (EF) nr. 207/2009, bevis for erhvervelsen af denne rettighed, dens fortsatte eksistens og omfanget af beskyttelsen af denne, herunder, hvis den ældre oprindelsesbetegnelse eller geografiske betegnelse påberåbes i henhold til loven i en medlemsstat, en klar identifikation af de bestemmelser i den nationale ret, der lægges til grund, ved at fremlægge publikationer af de relevante bestemmelser eller relevant retspraksis

f) hvis indsigelsen er baseret på et velkendt varemærke, jf. artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009, ud over de i litra a) nævnte beviser, bevis for, at varemærket er velkendt i Unionen eller i den pågældende medlemsstat hvad angår de varer eller tjenesteydelser, der er angivet i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, litra g), i nærværende forordning, samt beviser eller argumenter for, at brugen af det varemærke, der søges registreret, uden rimelig grund ville medføre en utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé, eller sådan brug ville skade dette særpræg eller renommé.

3. Hvis beviserne for ansøgning om eller registrering af de ældre rettigheder, jf. stk. 2, litra a), eller, hvis det er relevant, stk. 2, litra d) eller e), eller beviserne om indholdet af den relevante nationale lovgivning er tilgængelig online fra en kilde, der er anerkendt af kontoret, kan den indsigende part fremlægge sådanne beviser ved at henvise til denne kilde.

4. Ethvert ansøgnings-, registrerings- eller fornyelsesbevis eller tilsvarende dokumenter, der er omhandlet i stk. 2, litra a), d) eller e), samt alle bestemmelser i den gældende nationale lovgivning om erhvervelse af rettigheder og deres beskyttelsesomfang som omhandlet i stk. 2, litra d) og e), herunder beviser, der er tilgængelige online som omhandlet i stk. 3, skal være på proceduresproget eller ledsages af en oversættelse til proceduresproget. Oversættelsen indgives af egen drift af den indsigende part inden for den frist, der er fastsat til at indgive originalen af det pågældende dokument.

Eventuelle andre beviser, som den indsigende part har fremlagt for at underbygge indsigelsen, er omfattet af artikel 24 i gennemførelsesforordning (EU) 2017/1431. Oversættelser, der er indgivet efter udløbet af den gældende frist, tages ikke i betragtning.

5. Kontoret tager ikke hensyn til skriftligt materiale eller dele heraf, der ikke er blevet indgivet på eller oversat til proceduresproget inden for den af kontoret fastsatte frist, jf. stk. 1.

Artikel 8

Behandling af indsigelser

1. Hvis den indsigende part ikke inden udløbet af den frist, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, har fremlagt nogen beviser, eller hvis de fremlagte beviser er åbenbart uvedkommende eller åbenbart utilstrækkelige til at opfylde kravene i artikel 7, stk. 2, vedrørende de ældre rettigheder, afvises indsigelsen som grundløs.

2. Hvis indsigelsen ikke afvises i henhold til stk. 1, sender kontoret de beviser, der forelægges af den indsigende part, til ansøgeren og opfordrer vedkommende til at fremkomme med bemærkninger hertil inden for en af kontoret fastsat frist.

3. Fremsætter ansøgeren ingen bemærkninger, træffer kontoret afgørelse om indsigelsen på grundlag af de forelagte beviser.

4. Kontoret sender ansøgerens bemærkninger til den indsigende part, som kontoret, såfremt det anser det for nødvendigt, opfordrer til at svare inden for en af kontoret fastsat frist.

5. Hvis den indsigende part efter udløbet af den frist, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, fremlægger kendsgerninger eller beviser, som supplerer de relevante kendsgerninger eller beviser fremlagt inden for fristen og vedrører det samme krav som fastsat i artikel 7, stk. 2, skal kontoret udøve sin skønsbeføjelse i henhold til artikel 76, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 til at afgøre, om det vil acceptere disse supplerende kendsgerninger eller beviser. Med henblik herpå skal kontoret tage hensyn til, hvor langt sagen er fremskreden, og hvorvidt kendsgerningerne eller beviserne umiddelbart ser ud til at være relevante for sagens udfald, og hvorvidt der er gyldige grunde til den sene fremlæggelse af kendsgerningerne eller beviserne.

6. Kontoret skal opfordre ansøgeren til at fremsætte yderligere bemærkninger, hvis det skønner det hensigtsmæssigt under de givne omstændigheder.

7. Hvis indsigelsen ikke er blevet afvist i henhold til stk. 1, og de beviser, der er fremlagt af den indsigende part, ikke er tilstrækkelige til at underbygge indsigelsen, jf. artikel 7, hvad angår de ældre rettigheder, afvises indsigelsen som grundløs.

8. Artikel 6, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse efter den dato, hvor indsigelsessagens kontradiktoriske del anses for påbegyndt. Hvis ansøgeren ønsker at tilbagetrække eller begrænse den omtvistede ansøgning, skal det ske i form af et særskilt dokument.

9. Kontoret kan i påkommende tilfælde anmode parterne om at begrænse deres bemærkninger til bestemte spørgsmål og tillader i så fald parterne at rejse de øvrige spørgsmål på et senere tidspunkt i sagen. Det er ikke obligatorisk for kontoret at underrette en part om, at der er mulighed for at forelægge relevante kendsgerninger eller beviser, som den pågældende part ikke tidligere har forelagt.

Artikel 9

Flere indsigelser

1. Kontoret kan behandle flere indsigelser mod samme EU-varemærkeansøgning under ét. Kontoret kan senere beslutte at behandle disse indsigelser hver for sig.

2. Hvis det fremgår af den indledende behandling af en eller flere indsigelser, at det EU-varemærke, der søges registreret, måske er udelukket fra registrering, hvad angår alle eller en del af de varer eller tjenesteydelser, der søges registreret, kan kontoret suspendere den anden indsigelsesprocedure vedrørende samme ansøgning. Kontoret informerer de indsigende parter, der er berørt af suspensionen, om enhver relevant beslutning, der træffes som led i de fortsatte procedurer.

3. Når en afvisning af ansøgningen, jf. stk. 1, er blevet endelig, skal de indsigelser, for hvilke sagen er blevet suspenderet, jf. stk. 2, anses for færdigbehandlede, og de indsigende parter underrettes herom. En indsigelse, der er blevet færdigbehandlet på denne måde, anses for en sag, der ikke har ført til afgørelse, jf. artikel 85, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009.

4. Kontoret skal tilbagebetale 50 % af det indsigelsesgebyr, der er blevet betalt af hver af de indsigende parter, hvis indsigelse anses for færdigbehandlet, jf. stk. 3, forudsat at suspensionen af sagen vedrørende den pågældende indsigelse fandt sted før påbegyndelsen af sagens kontradiktoriske del.

Artikel 10

Dokumentation for brug

1. En anmodning om dokumentation for brug af et ældre varemærke, jf. artikel 42, stk. 2 eller 3, i forordning (EF) nr. 207/2009, kan antages, hvis den indgives som en ubetinget anmodning i et særskilt dokument og inden for den af kontoret fastsatte frist, jf. artikel 8, stk. 2, i nærværende forordning.

2. Hvis ansøgeren har indgivet en anmodning om dokumentation for brug af et ældre varemærke, som opfylder kravene i artikel 42, stk. 2 eller 3, i forordning (EF) nr. 207/2009, opfordrer kontoret den indsigende part til at fremlægge den krævede dokumentation inden for en af kontoret fastsat frist. Hvis den indsigende part ikke fremlægger nogen beviser eller begrundelser for manglende brug inden for den fastsatte frist, eller hvis de fremlagte beviser eller begrundelser er åbenbart utilstrækkelige eller irrelevante, afviser kontoret indsigelsen, for så vidt som den er baseret på det ældre varemærke.

3. Af oplysningerne og beviserne for brug skal det fremgå, hvor, hvornår samt i hvilket omfang og i hvilken form det varemærke, som indsigelsen er baseret på, er blevet brugt til de varer eller tjenesteydelser, for hvilke varemærket er registreret, og hvorpå indsigelsen er baseret.

4. Beviser omhandlet i stk. 3 skal indgives i overensstemmelse med artikel 55, stk. 2, artikel 63 og artikel 64 og bør begrænses til indgivelse af underbyggende dokumentation og bevismidler som f.eks. emballager, etiketter, prislister, kataloger, fakturaer, fotografier, avisannoncer samt de skriftlige erklæringer, der er omhandlet i artikel 78, stk. 1, litra f), i forordning (EF) nr. 207/2009.

5. En anmodning om dokumentation for brug kan indgives samtidig med bemærkninger til de grunde, indsigelsen er baseret på. Sådanne bemærkninger kan også indgives sammen med bemærkningerne som svar på dokumentationen for brug.

6. Hvis de beviser, der fremlægges af den indsigende part, er på et andet sprog end det, der anvendes i indsigelsessagen, kan kontoret kræve, at den indsigende part inden for en af kontoret fastsat frist fremlægger en oversættelse af beviserne til det sprog, der anvendes i indsigelsessagen, jf. artikel 24 i gennemførelsesforordning (EU) 2017/1431.

7. Hvis den indsigende part efter udløbet af den frist, der er omhandlet i stk. 2, fremlægger oplysninger eller beviser, som supplerer de relevante oplysninger eller beviser, der var fremlagt inden for fristen og vedrører det samme krav som fastsat i stk. 3, skal kontoret udøve sin skønsbeføjelse i henhold til artikel 76, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 til at afgøre, om det vil acceptere de pågældende supplerende oplysninger eller beviser. Med henblik herpå skal kontoret tage hensyn til, hvor langt sagen er fremskreden, og hvorvidt oplysningerne eller beviserne umiddelbart ser ud til at være relevante for sagens udfald, og hvorvidt der er gyldige grunde til den sene fremlæggelse af oplysningerne eller beviserne.

AFSNIT III

ÆNDRING AF ANSØGNINGEN

Artikel 11

Ændring af ansøgningen

1. En anmodning om ændring af en ansøgning i henhold til artikel 43, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 skal indeholde:

a) ansøgningens journalnummer

b) ansøgerens navn og adresse, jf. artikel 2, stk. 1, litra b), i gennemførelsesforordning (EU) 2017/1431

c) en angivelse af det element i ansøgningen, der ønskes ændret, samt det pågældende element i dets ændrede version

d) hvis ændringen vedrører varemærkets udseende, oplysninger om varemærkets udseende, som ændret i overensstemmelse med artikel 3 i gennemførelsesforordning (EU) 2017/1431

2. Hvis betingelserne for ændring af ansøgningen ikke er opfyldt, giver kontoret ansøgeren meddelelse om manglen og fastsætter en frist for at afhjælpe manglen. Hvis ansøgeren ikke afhjælper manglen inden for den fastsatte frist, afviser kontoret anmodningen om ændring.

3. Hvis det ændrede varemærke er bekendtgjort i henhold til artikel 43, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009, finder artikel 2-10 i nærværende forordning tilsvarende anvendelse.

4. Der kan af samme ansøger indgives én anmodning om ændring af samme element i flere ansøgninger.

5. Stk. 1, 2 og 4 finder tilsvarende anvendelse på anmodninger om at rette navn eller forretningsadresse for en repræsentant, der er udpeget af ansøgeren.

AFSNIT IV

FORTABELSE OG UGYLDIGHED ELLER OVERDRAGELSE

Artikel 12

Begæring om et varemærkes fortabelse eller ugyldighed

1. En begæring til kontoret om et varemærkes fortabelse eller ugyldighed, jf. artikel 56 i forordning (EF) nr. 207/2009, skal indeholde:

a) registreringsnummeret på det EU-varemærke, der ønskes erklæret fortabt eller ugyldigt, og indehaverens navn

b) de grunde, som begæringen er baseret på, ved hjælp af en erklæring om, at de respektive krav, der er fastsat i artikel 51, 52, 53, 73, 74, 74i eller74j i forordning (EF) nr. 207/2009, er opfyldt

c) for så vidt angår den begærende part:

   i) oplysninger, der identificerer den begærende part, jf. artikel 2, stk. 1, litra b), i gennemførelsesforordning (EU) 2017/1431

   ii) hvis den begærende part har udpeget en repræsentant, eller hvis repræsentation er obligatorisk, jf. artikel 92, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009, repræsentantens navn og forretningsadresse, jf. artikel 2, stk. 1, litra e), i gennemførelsesforordning (EU) 2017/1431

d) en angivelse af de varer eller tjenesteydelser, der ønskes erklæret fortabt eller ugyldige; hvis dette ikke er angivet, anses begæringen for at være rettet mod alle de varer eller tjenesteydelser, der er omfattet af det omtvistede EU-varemærke.

2. I tillæg til kravene i stk. 1 skal en begæring om ugyldighed baseret på relative hindringer indeholde følgende:

a) i forbindelse med en begæring i henhold til artikel 53, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009, oplysninger, der identificerer den ældre rettighed, som begæringen er baseret på, i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 2, stk. 2, litra b), som finder tilsvarende anvendelse på en sådan begæring

b) i forbindelse med en begæring i henhold til artikel 53, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009, en angivelse af arten af den ældre rettighed, som begæringen er baseret på, dens gengivelse og en angivelse af, hvorvidt denne ældre rettighed består i hele Unionen eller i en eller flere medlemsstater, og hvis dette er tilfældet, en angivelse af de pågældende medlemsstater

c) oplysninger i henhold til artikel 2, stk. 2, litra d)-g), som finder tilsvarende anvendelse på en sådan begæring

d) hvis begæringen fremsættes af en licenshaver eller en person, der i henhold til relevant EU-lovgivning eller national lovgivning er berettiget til at udøve en ældre rettighed, en angivelse af, at vedkommende har tilladelse til eller er berettiget til at fremsætte begæringen

3. Hvis begæringen om ugyldighed, jf. artikel 53 i forordning (EF) nr. 207/2009, er baseret på mere end ét ældre varemærke eller én ældre rettighed, finder stk. 1, litra b), og stk. 2 i nærværende artikel anvendelse for alle disse varemærker eller rettigheder.

4. Begæringen kan indeholde en begrundet erklæring om grundene med angivelse af de kendsgerninger og argumenter, som den er baseret på, og relevant dokumentation.

Artikel 13

Brug af sprog i sager om fortabelse eller ugyldighed

Den, der begærer et varemærke fortabt eller ugyldigt, eller EU-varemærkeindehaveren kan — inden udløbet af fristen på to måneder fra EU-varemærkeindehaverens modtagelse af den i artikel 17, stk. 1, nævnte meddelelse — give kontoret meddelelse om, at de er blevet enige om at anvende et andet proceduresprog, jf. artikel 119, stk. 7, i forordning (EF) nr. 207/2009. Hvis begæringen ikke er indgivet på det pågældende sprog, kan indehaveren anmode om, at den, der har indgivet begæringen, indgiver en oversættelse til det pågældende sprog. En sådan anmodning skal være modtaget af kontoret inden udløbet af fristen på to måneder fra EU-varemærkeindehaverens modtagelse af den i artikel 17, stk. 1, omhandlede meddelelse. Kontoret fastsætter en frist for den, der har indgivet begæringen, til at indgive en oversættelse. Hvis oversættelsen ikke indgives, eller den indgives for sent, fastholdes proceduresproget.

Artikel 14

Oplysninger til parterne om en begæring om fortabelse eller ugyldighed

En begæring om fortabelse eller ugyldighed og ethvert dokument, der indgives af den begærende part, samt enhver meddelelse fra kontoret til en af parterne inden konklusionen om antagelighed sendes af kontoret til den anden part for at underrette vedkommende om, at der er fremsat en begæring om fortabelse eller ugyldighed.

Artikel 15

Antagelighed af en begæring om fortabelse eller ugyldighed

1. Hvis det gebyr, der kræves i henhold til artikel 56, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009, ikke er blevet betalt, opfordrer kontoret den begærende part til at betale gebyret inden for en af kontoret fastsat frist. Hvis det krævede gebyr ikke er betalt inden for den fastsatte frist, underretter kontoret den begærende part om, at begæringen om fortabelse eller ugyldighed ikke anses for indgivet. Hvis gebyret er betalt efter udløbet af fristen, tilbagebetales det til den begærende part.

2. Hvis begæringen er blevet indgivet på et sprog, som ikke er et af kontorets sprog som krævet i henhold til artikel 119, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009, eller hvis den ikke er i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, litra a) eller b), i nærværende forordning eller, hvis det er relevant, artikel 12, stk. 2, litra a) eller b), i nærværende forordning, afviser kontoret begæringen.

3. Hvis den oversættelse, der kræves i henhold til artikel 119, stk. 6, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 207/2009, ikke er indgivet senest en måned efter datoen for indgivelse af en begæring om fortabelse eller ugyldighed, afviser kontoret begæringen om fortabelse eller ugyldighed.

4. Hvis begæringen ikke er i overensstemmelse med de bestemmelser, som er fastsat i artikel 12, stk. 1, litra c), og artikel 12, stk. 2, litra c) eller d), meddeler kontoret den begærende part dette og opfordrer den begærende part til at afhjælpe de konstaterede mangler inden for en frist på to måneder. Hvis manglerne ikke er afhjulpet inden for fristen, afviser kontoret begæringen.

5. Kontoret skal give den begærende part og indehaveren af EU-varemærket meddelelse om enhver konstatering i henhold til stk. 1 af, at begæringen om fortabelse eller ugyldighed anses for ikke at være indgivet, og om enhver afgørelse om at afvise begæringen om fortabelse eller ugyldighed på grund af uantagelighed i henhold til stk. 2, 3 eller 4. Hvis en begæring om fortabelse eller ugyldighed afvises i sin helhed i henhold til stk. 2, 3 eller 4 forud for meddelelsen omhandlet i artikel 17, stk. 1, træffes der ingen afgørelse om omkostningerne.

Artikel 16

Underbygning af en begæring om fortabelse eller ugyldighed

1. Den begærende part skal forelægge kendsgerninger, beviser og argumenter til støtte for begæringen indtil afslutningen af den kontradiktoriske del af sagen om fortabelse eller ugyldighed. Den begærende part skal navnlig forelægge følgende:

a) i forbindelse med en begæring i henhold til artikel 51, stk. 1, litra b) eller c), eller artikel 52 i forordning (EF) nr. 207/2009, kendsgerninger, argumenter og beviser til støtte for de grunde, begæringen er baseret på

b) i forbindelse med en begæring i henhold til artikel 53, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009, beviser som krævet i henhold til artikel 7, stk. 2, i nærværende forordning, og bestemmelserne i artikel 7, stk. 3, i nærværende forordning finder tilsvarende anvendelse

c) i forbindelse med en begæring i henhold til artikel 53, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009, bevis for erhvervelsen, den fortsatte eksistens og omfanget af beskyttelsen af den ældre rettighed, samt beviser for, at den, der har indgivet begæringen, er berettiget til at indgive begæringen, herunder, hvis den ældre rettighed påberåbes i henhold til national lovgivning, en klar identifikation af indholdet af den pågældende nationale lovgivning ved at fremlægge publikationer af de relevante bestemmelser eller relevant retspraksis. Hvis beviserne for ansøgning om eller registrering af en ældre rettighed, jf. artikel 53, stk. 2, litra d) i forordning (EF) nr. 207/2009, eller beviserne om indholdet af den relevante nationale lovgivning er tilgængelig online fra en kilde, der er anerkendt af kontoret, kan den, der har indgivet begæringen, fremlægge sådanne beviser ved at henvise til denne kilde.

2. Oplysninger om ansøgning om eller registrering eller fornyelse af ældre rettigheder eller, hvis det er relevant, indholdet af den relevante nationale lovgivning, herunder oplysninger, der er tilgængelige online, som omhandlet i stk. 1, litra b) og c), skal indgives på proceduresproget eller ledsages af en oversættelse til dette sprog. Oversættelsen skal af egen drift fremlægges af den begærende part senest en måned efter indgivelse af sådanne beviser. Eventuelle andre beviser, som den begærende part har fremlagt for at underbygge begæringen, eller, i tilfælde af en begæring om fortabelse i henhold til artikel 51, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009, som indehaveren af det omtvistede EU-varemærke har fremlagt, er omfattet af artikel 24 i gennemførelsesforordning (EU)2017/1431. Oversættelser, der er indgivet efter udløbet af den gældende frist, tages ikke i betragtning.

Artikel 17

Realitetsbehandling af en begæring om fortabelse eller ugyldighed

1. Hvis begæringen kan antages, jf. artikel 15, sender kontoret parterne en meddelelse, hvori de informeres om, at den kontradiktoriske del af sagen om fortabelse eller ugyldighed er påbegyndt, og det opfordrer indehaveren af EU-varemærket til at fremsætte sine bemærkninger inden for en nærmere bestemt frist.

2. Hvis kontoret har opfordret en part i henhold til artikel 57, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009 til at udtale sig inden for en nærmere bestemt frist, og den pågældende part ikke fremsætter bemærkninger inden for denne frist, afslutter kontoret den kontradiktoriske del af sagen og træffer afgørelse om fortabelses- eller ugyldighedsspørgsmålet på grundlag af de forelagte beviser.

3. Hvis ansøgeren ikke har fremlagt de kendsgerninger, argumenter eller beviser, der kræves for at underbygge begæringen, afvises begæringen som grundløs.

4. Alle bemærkninger, som parterne har fremsat, sendes til den anden berørte part, jf. dog artikel 62.

5. Hvis indehaveren giver afkald på det EU-varemærke, der er genstand for en begæring som omhandlet i artikel 12, så det kun omfatter varer eller tjenesteydelser, som begæringen ikke er rettet imod, eller hvis EU-varemærket annulleres i en parallel sag eller udløber, afsluttes sagens behandling, bortset fra tilfælde, hvor artikel 50, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 finder anvendelse, eller hvor den, der har indgivet begæringen, godtgør en berettiget interesse i at indhente en afgørelse vedrørende sagens realitet.

6. Hvis indehaveren delvis giver afkald på EU-varemærket ved at slette nogle af de varer eller tjenesteydelser, begæringen er rettet imod, anmoder kontoret den, der har indgivet begæringen, om inden for en af kontoret fastsat frist at udtale sig om, hvorvidt og i givet fald for hvilke varer eller tjenesteydelser begæringen stadig opretholdes. Hvis den, der har indgivet begæringen, trækker sin begæring tilbage i lyset af afkaldet, eller hvis kontoret underrettes om, at parterne har indgået et forlig, afsluttes sagens behandling.

7. Hvis indehaveren ønsker at give afkald på det omtvistede EU-varemærke, skal det ske i form af et særskilt dokument.

8. Artikel 8, stk. 9, finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 18

Flere begæringer om et varemærkes fortabelse eller ugyldighed

1. Kontoret kan behandle flere begæringer om erklæring om fortabelse eller ugyldighed vedrørende samme EU-varemærke under ét. Kontoret kan senere beslutte at behandle disse begæringer hver for sig.

2. Artikel 9, stk. 2, 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 19

Dokumentation for brug vedrørende en begæring om fortabelse eller erklæring om ugyldighed

1. I forbindelse med en begæring om fortabelse baseret på artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 skal kontoret anmode EU-varemærkets indehaver om at fremlægge bevis for reel brug af varemærket eller for, at der foreligger rimelig grund til manglende brug, inden for en af kontoret fastsat frist. Hvis indehaveren ikke fremlægger sådan dokumentation eller sådanne begrundelser for manglende brug inden fristens udløb, eller hvis dokumentationen eller begrundelserne er åbenbart utilstrækkelige eller irrelevante, fortabes retten til EU-varemærket. Artikel 10, stk. 3, 4, 6 og 7, i nærværende forordning finder tilsvarende anvendelse.

2. En anmodning om dokumentation for brug, jf. artikel 57, stk. 2 eller 3, i forordning (EF) nr. 207/2009, kan antages, hvis indehaveren indgiver den som en ubetinget anmodning i et særskilt dokument og inden for den af kontoret fastsatte frist, jf. artikel 17, stk. 1, i nærværende forordning. Hvis indehaveren af EU-varemærket har indgivet en anmodning om dokumentation for brug af et ældre varemærke eller for, at der foreligger rimelig grund til manglende brug, som opfylder kravene i artikel 57, stk. 2 eller 3, i forordning (EF) nr. 207/2009, opfordrer kontoret den, der begærer ugyldighed, til at fremlægge den krævede dokumentation inden for en af kontoret fastsat frist. Hvis den, der har indgivet begæringen om en erklæring om ugyldighed, ikke fremlægger sådan dokumentation eller sådanne begrundelser for manglende brug inden for den fastsatte frist, eller hvis dokumentationen eller begrundelserne er åbenbart utilstrækkelige eller irrelevante, afviser kontoret begæringen om en erklæring om ugyldighed, for så vidt som den er baseret på det ældre varemærke. Artikel 10, stk. 3-7, i nærværende forordning finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 20

Anmodning om overdragelse

1. Hvis indehaveren af et varemærke i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1 og stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 anmoder om en overdragelse i stedet for en begæring om ugyldighed, finder bestemmelserne i artikel 12-19 i nærværende forordning tilsvarende anvendelse.

2. Hvis en anmodning om overdragelse i henhold til artikel 18, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 helt eller delvis imødekommes af kontoret eller en EU-varemærkedomstol og afgørelsen eller dommen er blevet endelig, skal kontoret sikre, at den resulterende hele eller delvise overdragelse af EU-varemærket indføres i registret og bekendtgøres.

AFSNIT V

KLAGER

Artikel 21

Indgivelse af klager

1. En klage, der indgives i overensstemmelse med artikel 60, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009, skal indeholde:

a) klagerens navn og adresse, jf. artikel 2, stk. 1, litra b), i gennemførelsesforordning (EU) 2017/1431

b) hvis klageren har udpeget en repræsentant, dennes navn og forretningsadresse, jf. artikel 2, stk. 1, litra e), i gennemførelsesforordning (EU) 2017/1431

c) hvis klagerens repræsentation er obligatorisk i henhold til artikel 92, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009, repræsentantens navn og forretningsadresse, jf. artikel 2, stk. 1, litra e), i gennemførelsesforordning (EU) 2017/1431

d) en klar og entydig identifikation af den afgørelse, der klages over, med angivelse af den dato, hvor den blev truffet, og journalnummeret på den sag, som den påklagede afgørelse vedrører

e) hvis den afgørelse, der klages over, kun delvis anfægtes, en klar og entydig identifikation af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke den påklagede afgørelse anfægtes.

2. Hvis klagen indgives på et andet officielt EU-sprog end proceduresproget, skal klageren fremlægge en oversættelse heraf senest fire måneder efter meddelelsen af den påklagede afgørelse.

3. Hvis den påklagede afgørelse i ex parte-sager er blevet truffet på et andet officielt sprog end proceduresproget, kan klageren indgive klagen enten på proceduresproget eller på det sprog, som den påklagede afgørelse blev truffet på; i begge tilfælde bliver det sprog, der er anvendt til klagen, klagesagens proceduresprog, og stk. 2 finder ikke anvendelse.

4. Så snart der er indgivet klage i en inter partes-sag, skal det meddeles sagsøgte.

Artikel 22

Begrundelse

1. En begrundelse for den indgivne klage, jf. artikel 60, stk. 1, fjerde punktum, i forordning (EF) nr. 207/2009, skal indeholde en klar og entydig identifikation af følgende:

a) den klagesag, som den vedrører, ved angivelse af enten det tilsvarende klagesagsnummer eller den påklagede afgørelse i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i denne forordnings artikel 21, stk. 1, litra d)

b) begrundelserne for den begærede annullation af den anfægtede afgørelse i det omfang, der er fastlagt i overensstemmelse med denne forordnings artikel 21, stk. 1, litra e)

c) de kendsgerninger, beviser og anbringender, der kan underbygge den påberåbte begrundelse, der blev fremlagt i overensstemmelse med kravene i artikel 55, stk. 2.

2. Begrundelsen indgives på det sprog, der anvendes i klagesagen, jf. artikel 21, stk. 2, og 3. Hvis begrundelsen indgives på et andet officielt EU-sprog, skal klageren fremlægge en oversættelse heraf senest en måned efter indgivelsen af den oprindelige begrundelse.

Artikel 23

Antagelighed af en klage

1. Appelkammeret afviser en klage i følgende tilfælde:

a) hvis klagen ikke er indgivet senest to måneder efter meddelelsen af den påklagede afgørelse

b) hvis klagen ikke er i overensstemmelse med artikel 58 og 59 i forordning (EF) nr. 207/2009, eller med artikel 21, stk. 1, litra d), og artikel 21, stk. 2, og 3, i nærværende forordning, medmindre disse mangler afhjælpes senest fire måneder efter meddelelsen af den påklagede afgørelse

c) hvis klagen ikke er i overensstemmelse med kravene i artikel 21, stk. 1, litra a), b), c) og e), og klageren, på trods af at være blevet underrettet herom af appelkammeret, ikke har afhjulpet manglerne inden for en frist, der er fastsat af appelkammeret

d) hvis begrundelsen ikke er indgivet senest fire måneder efter meddelelsen af den påklagede afgørelse

e) hvis begrundelsen ikke er i overensstemmelse med kravene i artikel 22, stk. 1, litra a) og b), og klageren, på trods af at være blevet underrettet herom af appelkammeret, ikke har afhjulpet manglerne inden for en frist, der er fastsat af appelkammeret, eller ikke har indgivet en oversættelse af begrundelsen senest en måned efter indgivelsen af den oprindelige begrundelse, jf. artikel 22, stk. 2.

2. Hvis klagen tilsyneladende ikke kan antages, kan formanden for det appelkammer, som sagen er blevet fordelt til i henhold til artikel 35, stk. 1, anmode appelkammeret om hurtigst muligt at træffe afgørelse om, hvorvidt klagen kan antages, inden sagsøgte får meddelelse om klagen eller, afhængigt af tilfældet, begrundelsen.

3. Appelkammeret anser en klage for ikke at være indgivet, hvis klagegebyret er betalt efter udløbet af den tidsfrist, der er fastsat i artikel 60, stk. 1, første punktum, i forordning (EF) nr. 207/2009. I så fald finder stk. 2 i denne artikel anvendelse.

Artikel 24

Svarskrift

1. I inter partes-sager kan sagsøgte indgive et svarskrift senest to måneder efter meddelelsen af klagerens begrundelse. Under ekstraordinære omstændigheder kan denne frist forlænges efter begrundet anmodning fra sagsøgte.

2. Svarskriftet skal indeholde navn og adresse på sagsøgte, jf. artikel 2, stk. 1, litra b), i gennemførelsesforordning (EU) 2017/1431, og skal tilsvarende opfylde de betingelser, der er fastsat i artikel 21, stk. 1, litra b), c) og d), artikel 22, stk. 1, litra a) og c), og artikel 22, stk. 2, i nærværende forordning.

Artikel 25

Kontraappel

1. Hvis sagsøgte nedlægger påstand om annullation eller ændring af den anfægtede afgørelse på et punkt, der ikke er nævnt i klagen, jf. artikel 60, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009, skal en sådan kontraappel indgives inden udløbet af fristen for at indgive et svarskrift, jf. artikel 24, stk. 1, i nærværende forordning.

2. Kontraappel skal indgives ved særskilt dokument, som skal være forskelligt fra svarskriftet.

3. Kontraappellen skal indeholde navn og adresse på sagsøgte, jf. artikel 2, stk. 1, litra b), i gennemførelsesforordning (EU) 2017/1431, og skal tilsvarende opfylde de betingelser, der er fastsat i artikel 21, stk. 1, litra b)-e), og artikel 22 i nærværende forordning.

4. En kontraappel afvises i følgende tilfælde:

a) hvis den ikke er indgivet inden for den frist, der er fastsat i stk. 1

b) hvis den ikke er indgivet i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i stk. 2 eller i artikel 21, stk. 1, litra d)

c) hvis den ikke er i overensstemmelse med kravene i stk. 3, og sagsøgte, på trods af at være blevet underrettet herom af appelkammeret, ikke har afhjulpet manglerne inden for en frist, der er fastsat af appelkammeret, eller ikke har indgivet oversættelsen af kontraappellen og den tilhørende begrundelse senest en måned efter indgivelsen af originalen.

5. Klageren skal opfordres til at fremsætte bemærkninger til sagsøgtes kontraappel senest to måneder efter meddelelsen til klageren. Under ekstraordinære omstændigheder kan denne frist forlænges af appelkammeret efter begrundet anmodning fra klageren. Artikel 26 finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 26

Replik og duplik i inter partes-sager

1. Efter klagerens begrundede anmodning indgivet senest to uger efter meddelelsen af svarskriftet kan appelkammeret i henhold til artikel 63, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 tillade, at klageren supplerer begrundelsen med en replik inden for en af appelkammeret fastsat frist.

2. I sådanne tilfælde skal appelkammeret også tillade sagsøgte at supplere svarskriftet med en duplik inden for en af appelkammeret fastsat frist.

Artikel 27

Behandling af klager

1. I ex parte-sager og med hensyn til de varer eller tjenesteydelser, der indgår i klagens genstand, skal appelkammeret, i overensstemmelse med artikel 40, stk. 3, i forordning (EF) nr. 207/2009, handle i overensstemmelse med artikel 37 i forordning (EF) nr. 207/2009, når der påberåbes en begrundelse for afvisning af varemærkeansøgningen, der ikke allerede var blevet påberåbt i den påklagede afgørelse i medfør af nævnte bestemmelse.

2. I inter partes-sager begrænses behandlingen af klagen og i givet fald kontraappellen til de begrundelser, der er påberåbt i begrundelsen og i givet fald i kontraappellen. Retlige spørgsmål, som ikke er rejst af parterne, behandles kun af appelkammeret, hvis de vedrører væsentlige formforskrifter, eller hvis det er nødvendigt at afklare dem for at sikre en korrekt gennemførelse af forordning (EF) nr. 207/2009 under hensyntagen til de af parterne fremførte kendsgerninger, beviser og argumenter.

3. Behandlingen af klagen skal omfatte følgende krav eller anmodninger, forudsat at de er blevet fremført i begrundelsen for klagen, eller, i givet fald, i kontraappellen, og forudsat at de blev fremført i rette tid under sagen for den instans ved kontoret, som traf den påklagede afgørelse:

a) fornødent særpræg opnået ved brug, jf. artikel 7, stk. 3, og artikel 52, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009

b) anerkendelse af det ældre varemærke på markedet opnået ved brug, jf. artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009

c) dokumentation for brug, jf. artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 eller artikel 57, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 207/2009.

4. I overensstemmelse med artikel 76, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 kan appelkammeret acceptere kendsgerninger og beviser, der er fremlagt for første gang for det, såfremt disse kendsgerninger og beviser, opfylder følgende krav:

a) De ser umiddelbart ud til at være relevante for sagens udfald, og

b) de har ikke været forelagt rettidigt af gyldige grunde, navnlig hvis de blot supplerer relevante kendsgerninger og beviser, der allerede var blevet indgivet rettidigt, eller indgives til at bestride konstateringer, der er foretaget eller behandlet i første instans af egen drift i den påklagede afgørelse.

5. Appelkammeret skal, senest i sin afgørelse om klagen og i givet fald kontraappellen, træffe afgørelse om anmodninger om begrænsning af, deling af eller delvis afkald på det omtvistede varemærke, der blev fremsat i appelsagen af klageren eller indehaveren i henhold til artikel 43, 44 eller 50 i forordning (EF) nr. 207/2009. Hvis appelkammeret accepterer begrænsningen, delingen eller det delvise afkald, underretter det hurtigst muligt den afdeling, der er ansvarlig for registret, og de afdelinger, der beskæftiger sig med parallelle sager vedrørende samme varemærke i overensstemmelse hermed.

Artikel 28

Appelkammerets kommunikation

1. Appelkammerets kommunikation under behandlingen af klagen eller med henblik på at fremme en mindelig bilæggelse af tvisten skal udarbejdes af referenten og underskrives af referenten på appelkammerets vegne efter aftale med formanden for appelkammeret.

2. Hvis et appelkammer kommunikerer med parterne om sin foreløbige opfattelse af faktiske eller retlige omstændigheder, skal det anføre, at det ikke er bundet af en sådan kommunikation.

Artikel 29

Bemærkninger til spørgsmål af generel interesse

Appelkammeret kan på eget initiativ eller efter skriftlig og begrundet anmodning fra kontorets administrerende direktør opfordre denne til skriftligt eller mundtligt at fremsætte sine bemærkninger til spørgsmål af generel interesse, der fremkommer i forbindelse med en sag, der er til behandling ved appelkammeret. Sagens parter har ret til at fremsætte bemærkninger til den administrerende direktørs bemærkninger.

Artikel 30

Genåbning af en undersøgelse af absolutte hindringer

1. Hvis appelkammeret i en ex parte-sag mener, at en absolut hindring finder anvendelse på varer eller tjenesteydelser, der er nævnt i varemærkeansøgningen, og som ikke udgør en del af genstanden for klagen, underretter det den undersøger, der er bemyndiget til at behandle ansøgningen, og som kan beslutte at genåbne en undersøgelse i henhold til artikel 40, stk. 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 for så vidt angår de pågældende varer eller tjenesteydelser.

2. Hvis en afgørelse truffet af indsigelsesafdelingen påklages, kan appelkammeret ved en begrundet foreløbig afgørelse, og uden at dette berører artikel 58, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009, suspendere klagesagen og hjemvise den omtvistede ansøgning til den undersøger, der er bemyndiget til at behandle den omtvistede ansøgning, med en henstilling om at genåbne en undersøgelse i henhold til artikel 40, stk. 3, i forordning (EF) nr. 207/2009, hvis det mener, at en absolut hindring finder anvendelse på nogle af eller alle de varer eller tjenesteydelser, der er nævnt i varemærkeansøgningen.

3. Hvis den omtvistede ansøgning er blevet hjemsendt i medfør af stk. 2, skal undersøgeren hurtigst muligt oplyse appelkammeret, om undersøgelsen af den omtvistede ansøgning er blevet genåbnet eller ej. I de tilfælde, hvor undersøgelsen er blevet genåbnet, forbliver klagesagen suspenderet, indtil undersøgerens afgørelse er truffet, og, hvis den omtvistede ansøgning helt eller delvis afvises, indtil undersøgerens afgørelse herom er blevet endelig.

Artikel 31

Prioriteret behandling af en klage

1. Efter begrundet anmodning fra klageren eller sagsøgte og efter at have hørt den anden part kan appelkammeret, under hensyntagen til sagens særligt hastende karakter og dens omstændigheder, beslutte at behandle klagen som en prioritet, jf. dog bestemmelserne i artikel 23 og 26, herunder bestemmelserne om frister.

2. Anmodningen om prioriteret behandling af klagen kan indgives på et hvilket som helst tidspunkt i løbet af klagesagen. Anmodningen skal indgives i et særskilt dokument og skal underbygges af dokumentation for sagens hastende karakter og særlige omstændigheder.

Artikel 32

Det formelle indhold af appelkammerets afgørelse

Appelkammerets afgørelse skal indeholde:

a) en angivelse af, at den er truffet af appelkammeret

b) datoen for afgørelsen

c) parternes og deres repræsentanters navne

d) nummeret på den klage, den vedrører, og en identifikation af den påklagede afgørelse i overensstemmelse med kravene i artikel 21, stk. 1, litra d)

e) oplysninger om appelkammerets sammensætning

f) navn på og, uden at dette berører artikel 39, stk. 5, underskrift af formanden og de medlemmer, der deltog i afgørelsen, herunder oplysning om, hvem der fungerede som referent i sagen, eller, hvis afgørelsen er truffet af et enkelt medlem, navn på og underskrift af det medlem, der traf afgørelsen

g) navn på og underskrift af lederen af registreringskontoret eller eventuelt af det medlem af registreringskontoret, der underskriver på vegne af lederen af registreringskontoret

h) en sammenfatning af kendsgerningerne og de argumenter, der er fremsat af parterne

i) begrundelsen for afgørelsen

j) appelkammerets konklusion, herunder om nødvendigt en afgørelse vedrørende omkostningerne.

Artikel 33

Tilbagebetaling af klagegebyr

Klagegebyret tilbagebetales på grundlag af appelkammerets kendelse herom i et eller flere af følgende tilfælde:

a) hvis klagen skønnes ikke at være indgivet i overensstemmelse med artikel 60, stk. 1, andet punktum, i forordning (EF) nr. 207/2009

b) hvis kontorets beslutningsdygtige instans, som har truffet den påklagede afgørelse, berigtiger den påklagede afgørelse i henhold til artikel 61, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009 eller tilbagekalder den påklagede afgørelse i henhold til artikel 80 forordning (EF) nr. 207/2009

c) hvis den omtvistede ansøgning efter genåbning af undersøgelsen som omhandlet i artikel 40, stk. 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 efter appelkammerets henstilling i henhold til artikel 30, stk. 2, i nærværende forordning er blevet afvist ved en endelig afgørelse truffet af undersøgeren og klagen derfor er blevet formålsløs

d) hvis appelkammeret finder, at en sådan tilbagebetaling er rimelig, fordi der er begået en væsentlig procedurefejl.

Artikel 34

Berigtigelse og tilbagekaldelse af den påklagede afgørelse

1. Hvis klagen i en ex parte-sag ikke afvises i henhold til artikel 23, stk. 1, forelægger appelkammeret klagen og begrundelsen for den instans ved kontoret, som har truffet den påklagede afgørelse, med henblik på anvendelsen af artikel 61 forordning (EF) nr. 207/2009.

2. Hvis den instans ved kontoret, som har truffet den påklagede afgørelse, beslutter at berigtige afgørelsen i henhold til artikel 61, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009, underretter den hurtigst muligt appelkammeret herom.

3. Hvis den instans ved kontoret, som har truffet den påklagede afgørelse, har iværksat proceduren for tilbagekaldelse af afgørelsen i henhold til artikel 80, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009, underretter den hurtigst muligt appelkammeret herom med henblik på anvendelsen af artikel 71 i nærværende forordning. Den underretter også hurtigst muligt appelkammeret om det endelige udfald af denne procedure.

Artikel 35

Tildeling af en klagesag til et appelkammer og udpegelse af en referent

1. Så snart en klage er indgivet, skal præsidenten for appelkamrene tildele sagen til et appelkammer ud fra objektive kriterier, som fastlægges af præsidiet for appelkamrene, jf. artikel 136, stk. 4, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009.

2. For hver sag, der tildeles et appelkammer i henhold til stk. 1, udpeger formanden et medlem af det pågældende appelkammer eller dets formand til referent.

3. Hvis en sag henhører under et enkelt medlem i henhold til artikel 36, stk. 1, udpeger det appelkammer, der behandler en sag, referenten som eneste medlem i henhold til artikel 135, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009.

4. Hvis en afgørelse truffet af et appelkammer i en sag er blevet annulleret eller ændret ved en endelig dom afsagt af Retten eller i givet fald af Domstolen, skal præsidenten for appelkamrene, med henblik på at efterkomme denne dom, jf. artikel 65, stk. 6, i forordning (EF) nr. 207/2009, omfordele sagen i henhold til stk. 1 i nærværende artikel til et appelkammer, som ikke må omfatte de medlemmer, som havde truffet den annullerede afgørelse, medmindre sagen er henvist til det udvidede appelkammer (»det store kammer«) eller den annullerede afgørelse var blevet truffet af det store kammer.

5. Hvis der er indgivet flere klager over en afgørelse, behandles klagerne under ét. Hvis der er indgivet klager, der involverer de samme parter, over forskellige afgørelser vedrørende samme varemærke, eller de har andre relevante faktiske eller retlige elementer til fælles, kan de pågældende klager med parternes samtykke behandles som forenede sager.

Artikel 36

Sager, der henhører under et enkelt medlem

1. Det appelkammer, der behandler sagen, kan udpege et enkelt medlem som omhandlet i artikel 135, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 med henblik på følgende afgørelser:

a) afgørelser i henhold til artikel 23

b) afgørelser om afslutning af klagesagen efter tilbagetrækning af, afvisning af, afkald på eller annullering af det omtvistede eller det ældre varemærke

c) afgørelser om afslutning af klagesagen efter tilbagetrækning af indsigelsen, af begæringen om fortabelse eller ugyldighed eller af klagen

d) afgørelser om foranstaltninger i henhold til artikel 79d, stk. 1, og artikel 80, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009, under forudsætning af at rettelsen eller i givet fald tilbagekaldelsen af afgørelsen vedrørende klagen vedrører en afgørelse truffet af et enkelt medlem

e) afgørelser i henhold til artikel 81, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009

f) afgørelser i henhold til artikel 85, stk. 3, 4 og 7, i forordning (EF) nr. 207/2009

g) afgørelser om klager over afgørelser, der er truffet i ex parte-sager af de grunde, der er fastsat i artikel 7 forordning (EF) nr. 207/2009, og som enten er åbenbart ubegrundet eller er åbenbart begrundet.

2. Hvis det pågældende medlem finder, at de betingelser, der er fastsat i stk. 1 i nærværende artikel eller i artikel 135, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009, ikke er opfyldt eller ikke længere er opfyldt, skal det pågældende medlem hjemvise sagen til appelkammeret i dets sammensætning af tre medlemmer ved at fremsende et udkast til afgørelse i henhold til artikel 41 i nærværende forordning.

Artikel 37

Henvisning til det store kammer

1. Uden at det tilsidesætter muligheden for at henvise en sag til det store kammer i henhold til artikel 135, stk. 3, i forordning (EF) nr. 207/2009, skal et appelkammer henvise en sag, som det er blevet tildelt, til det store kammer, hvis det finder, at det ikke kan anvende den fortolkning af den relevante lovgivning, der er foretaget i en tidligere afgørelse truffet af det store kammer, eller hvis det konstaterer, at appelkamrene har truffet indbyrdes afvigende afgørelser om et retligt spørgsmål, som vil kunne påvirke sagens udfald.

2. I alle afgørelser vedrørende henvisning af klagesager til det store kammer skal det angives, hvorfor det henvisende appelkammer eller i givet fald præsidiet for appelkamrene finder, at dette er begrundet, og de skal meddeles parterne i sagen og offentliggøres i kontorets meddelelsesblad.

3. Det store kammer hjemviser hurtigst muligt sagen til det appelkammer, som først fik tildelt sagen, hvis det mener, at betingelserne for den første henvisning ikke er opfyldt eller ikke længere er opfyldt.

4. Anmodninger om en begrundet udtalelse om spørgsmål om et retligt spørgsmål i henhold til artikel 128, stk. 4, litra l), i forordning (EF) nr. 207/2009 henvises skriftligt til det store kammer, og heri skal angives de retlige spørgsmål, der ønskes en fortolkning af, og de kan ligeledes angive den administrerende direktørs syn på de forskellige mulige fortolkninger samt om deres respektive retlige og praktiske konsekvenser. Anmodningen offentliggøres i kontorets meddelelsesblad.

5. Hvis et appelkammer skal træffe afgørelse i en sag, som verserer for den, om samme retlige spørgsmål som et, der allerede indgår i en henvisning til det store kammer i henhold til artikel 135, stk. 3, eller artikel 128, stk. 4, litra l), i forordning (EF) nr. 207/2009, skal det suspendere sagen, indtil det store kammer har truffet afgørelse eller afgivet begrundet udtalelse.

6. Sammenslutninger eller organer, som repræsenterer fabrikanter, producenter, leverandører af tjenesteydelser, forhandlere eller forbrugere, som kan godtgøre, at de har en berettiget interesse i udfaldet af en klagesag eller af en anmodning om en begrundet udtalelse, der indbringes for det store kammer, kan fremsætte skriftlige bemærkninger senest to måneder efter offentliggørelsen i kontorets meddelelsesblad af afgørelsen om henvisningen eller i givet fald anmodningen om en begrundet udtalelse. De pågældende bliver ikke herved part i sagen for det store kammer og bærer deres egne omkostninger.

Artikel 38

Ændring i et appelkammers sammensætning

1. Hvis et appelkammers sammensætning efter den mundtlige forhandling ændres i henhold til artikel 43, stk. 2 og 3, underrettes alle sagens parter om, at der, efter anmodning fra en part, finder en ny mundtlig forhandling sted ved appelkammeret i dets nye sammensætning. En ny mundtlig forhandling finder ligeledes sted, hvis det nye medlem af appelkammeret anmoder herom, forudsat at de øvrige medlemmer af appelkammeret er indforstået hermed.

2. Det nye medlem af appelkammeret er i samme grad som de øvrige medlemmer bundet af de foreløbige afgørelser, der allerede måtte være truffet.

Artikel 39

Rådslagning, afstemninger og underskrivelse af afgørelser

1. Referenten forelægger appelkammerets andre medlemmer et udkast til afgørelse og fastsætter en rimelig frist, inden for hvilken der kan rejses indsigelse eller foreslås ændringer.

2. Appelkammeret træder sammen til rådslagning med henblik på den afgørelse, der skal træffes, dersom appelkammerets medlemmer ikke alle er af samme opfattelse. Kun medlemmer af appelkammeret deltager i rådslagningen; formanden for appelkammeret kan dog tillade, at også andre ansatte, såsom lederen af registreringskontoret eller tolke, deltager. Rådslagningen er og forbliver hemmelig.

3. Under appelkammerets rådslagning udtaler referenten sig som den første og formanden som den sidste, medmindre formanden selv er referent.

4. Hvis afstemning er nødvendig, følges samme rækkefølge, medmindre formanden også er referent; i så fald stemmer formanden sidst. Det er ikke tilladt at undlade at stemme.

5. Alle medlemmer af det appelkammer, der træffer afgørelsen, skal underskrive den. Hvis appelkammeret allerede har truffet en endelig afgørelse og et medlem er ude af stand til at handle, erstattes det pågældende medlem dog ikke, og formanden underskriver afgørelsen på medlemmets vegne. Hvis formanden ikke er i stand til at handle, underskriver det medlem af appelkammeret, der har højeste anciennitet som fastsat i overensstemmelse med artikel 43, stk. 1, afgørelsen på formandens vegne.

6. Stk. 1-5 finder ikke anvendelse, hvis en afgørelse skal træffes af et enkelt medlem i henhold til artikel 135, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 og artikel 36, stk.1, i nærværende forordning. I sådanne tilfælde underskrives afgørelserne af det pågældende medlem.

Artikel 40

Formanden for et appelkammer

Et appelkammer ledes af en formand, der har følgende opgaver:

a) udpege et medlem af appelkammeret eller sig selv som referent for hver sag, som er blevet tildelt det pågældende appelkammer i henhold til artikel 35, stk. 2

b) på vegne af appelkammeret udpege referenten som eneste medlem i henhold til artikel 135, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009

c) anmode appelkammeret om at træffe afgørelse om klagens antagelighed i overensstemmelse med artikel 23, stk. 2, i nærværende forordning

d) lede den forberedende undersøgelse af sagen foretaget af referenten i overensstemmelse med artikel 41 nærværende forordning

e) lede, og underskrive referatet af, mundtlige retsmøder og bevisoptagelse.

Artikel 41

Referenten for et appelkammer

1. Referenten foretager en indledende undersøgelse af den klage, vedkommende har fået tildelt som referent, forbereder sagen til appelkammerets behandling og rådslagning og udarbejder et udkast til den afgørelse, der skal træffes af appelkammeret.

2. Med henblik herpå skal referenten, om nødvendigt og under ledelse af formanden for appelkammeret, varetage følgende opgaver:

a) opfordre parterne til at fremkomme med bemærkninger, jf. artikel 63, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009

b) træffe afgørelse om anmodninger om forlængelse af frister og eventuelt fastlægge frister, jf. artikel 24, stk. 1, artikel 25, stk. 5, og artikel 26 i nærværende forordning, og om suspensioner, jf. artikel 71

c) forberede kommunikation, jf. artikel 28, og den mundtlige forhandling

d) underskrive referater af mundtlige forhandlinger og af bevisoptagelsen.

Artikel 42

Registreringskontoret

1. Der oprettes et registreringskontor ved appelkamrene. Det har ansvaret for at modtage, afsende, opbevare og meddele alle dokumenter vedrørende sagerne for appelkamrene og for at samle de relevante sagsakter.

2. Der udnævnes en leder af registreringskontoret. Lederen af registreringskontoret varetager de opgaver, der er omhandlet i denne artikel, under ledelse af præsidenten for appelkamrene, jf. dog bestemmelserne i stk. 3.

3. Lederen af registreringskontoret sørger for, at alle formelle krav og tidsfrister, der er fastsat i forordning (EF) nr. 207/2009, i nærværende forordning eller i afgørelser truffet af præsidiet for appelkamrene, der vedtages i overensstemmelse med artikel 136, stk. 4, litra c) og d), i forordning (EF) nr. 207/2009, overholdes. I det øjemed varetager lederen af registreringskontoret følgende opgaver:

a) underskrive afgørelser truffet af appelkamrene i forbindelse med klagesager

b) udarbejde og underskrive referater af mundtlige forhandlinger og af bevisoptagelsen

c) fremlægge, enten af egen drift eller efter anmodning fra appelkammeret, begrundede udtalelser for appelkammeret om proceduremæssige og formelle krav, herunder om uregelmæssigheder, jf. artikel 23, stk. 2, i nærværende forordning

d) forelægge klagen, jf. artikel 34, stk. 1, i nærværende forordning, for den instans ved kontoret, som har truffet den påklagede afgørelse

e) på vegne af appelkammeret i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 33, litra a) og b), i nærværende forordning, foranstalte tilbagebetaling af klagegebyret.

4. Lederen af registreringskontoret varetager efter delegering fra præsidenten for appelkamrene følgende opgaver:

a) tildele sager, jf. artikel 35, stk. 1 og 4

b) gennemføre, jf. artikel 136, stk. 4, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009, afgørelser truffet af præsidiet for appelkamrene vedrørende ledelse af sagsbehandlingen ved appelkamrene.

5. Lederen af registreringskontoret kan efter delegering fra præsidiet for appelkamrene på forslag af formanden for appelkamrene varetage andre opgaver vedrørende behandlingen af klagesager ved appelkamrene og tilrettelæggelsen af deres arbejde.

6. Lederen af registreringskontoret kan delegere de opgaver, der er omhandlet i denne artikel, til et medlem af registreringskontoret.

7. Hvis lederen af registreringskontoret er forhindret i at handle, jf. artikel 43, stk. 4, eller hvis stillingen som leder af registreringskontoret er ledig, udpeger præsidenten for appelkamrene et medlem af registreringskontoret, som skal varetage lederen af registreringskontorets opgaver i dennes fravær.

8. Medlemmerne af registreringskontoret ledes af lederen af registreringskontoret.

Artikel 43

Rangfølge efter anciennitet og afløsning af medlemmer og formænd

1. Medlemmers og formænds anciennitet beregnes ud fra tidspunktet for påbegyndelse af deres embedsvirksomhed som fastsat i udnævnelsesdokumentet eller, i mangel heraf, som bestemt af kontorets administrationsråd. De, der har samme anciennitet i embedet, har rang efter deres alder. Formænd og medlemmer, hvis mandat fornyes, bevarer deres hidtidige anciennitet.

2. Hvis formanden for et appelkammer er forhindret i at handle, afløses formanden på grundlag af anciennitet som fastlagt i overensstemmelse med stk. 1 af det højest rangerende medlem af det pågældende appelkammer eller, hvis intet medlem af det pågældende appelkammer er til rådighed, af det højest rangerende af de øvrige medlemmer af appelkamrene.

3. Hvis et medlem af et appelkammer er forhindret i at handle, afløses det pågældende medlem på grundlag af anciennitet som fastlagt i overensstemmelse med stk. 1 af det højest rangerende medlem af det pågældende appelkammer eller, hvis intet medlem af det pågældende appelkammer er til rådighed, af det højest rangerende af de øvrige medlemmer af appelkamrene.

4. Ved anvendelsen af stk. 2 og 3 anses formænd for og medlemmer af appelkamrene for at være forhindret i at handle i tilfælde af tjenestefrihed, sygdom, uomgængeligt forfald samt udelukkelse i henhold til artikel 137 i forordning (EF) nr. 207/2009 og artikel 35, stk. 4, i nærværende forordning. En formand anses også for at være forhindret i at handle, hvis den pågældende formand midlertidigt fungerer som præsident for appelkamrene, jf. artikel 47, stk. 2, i nærværende forordning. Hvis stillingen som formand eller medlem er ledig, varetages deres respektive funktioner midlertidigt i henhold til bestemmelserne i stk. 2 og 3 i denne artikel for så vidt angår afløsning.

5. Et medlem, som anser sig for at være forhindret i at handle, underretter hurtigst muligt formanden for det pågældende appelkammer herom. En formand, som anser sig for at være forhindret i at handle, underretter hurtigst muligt samtidigt sin suppleant som bestemt i overensstemmelse med stk. 2 og præsidenten for appelkamrene.

Artikel 44

Inhabilitet

1. Før et appelkammer træffer en afgørelse i henhold til artikel 137, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009, opfordres den pågældende formand eller det pågældende medlem til at udtale sig om, hvorvidt der foreligger en inhabilitetsgrund.

2. Hvis appelkammeret opnår viden, fra en anden kilde end det pågældende medlem selv eller en part i sagen, om, at der muligvis foreligger en inhabilitetsgrund, jf. artikel 137, stk. 3, i forordning (EF) nr. 207/2009, finder den procedure, der er fastsat i artikel 137, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009, anvendelse.

3. Den pågældende sagsbehandling suspenderes, indtil der er truffet afgørelse om, hvilke foranstaltninger der skal træffes i henhold til artikel 137, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009.

Artikel 45

Det store kammer

1. Der opstilles en liste bestående af navnene på alle medlemmerne af appelkamrene, bortset fra præsidenten for appelkamrene og formændene for appelkamrene, med henblik på efter tur at udvælge medlemmerne af det store kammer, jf. artikel 136a, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009, efter den rangfølge, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 43, stk. 1, i nærværende forordning. Hvis en klage er blevet henvist til det store kammer, jf. artikel 135, stk. 3, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009, skal det store kammer omfatte den referent, der var udpeget forud for henvisningen.

2. Artikel 40 finder anvendelse på præsidenten for appelkamrene, der fungerer som formand for det store kammer. Artikel 41 finder anvendelse på referenten for det store kammer.

3. Hvis præsidenten for appelkamrene er forhindret i at fungere som formand for det store kammer, afløses præsidenten for appelkamrene i denne funktion, og i givet fald som referent for det store kammer, på grundlag af ancienniteten som fastlagt i overensstemmelse med artikel 43, stk. 1, med den højest ragerende formand for appelkamrene. Hvis et medlem af det store kammer er forhindret i at handle, skal det pågældende medlem afløses af et andet medlem af appelkamrene, der skal udpeges i henhold til artikel 136a, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 og stk. 1 i nærværende artikel. Artikel 43, stk. 4 og 5, i nærværende forordning finder tilsvarende anvendelse.

4. Det store kammer foretager ikke rådslagning eller afstemninger om sager, og der finder ikke mundtlig forhandling sted for det store kammer, medmindre mindst syv af dets medlemmer er til stede, heriblandt kammerets formand og referenten.

5. Artikel 39, stk. 1-5, finder anvendelse på det store kammers rådslagning og afstemning. Ved stemmelighed er formandens stemme udslagsgivende.

6. Artikel 32 finder anvendelse på afgørelser truffet af det store kammer og tilsvarende anvendelse på dets begrundede udtalelser som omhandlet i artikel 128, stk. 4, litra l), i forordning (EF) nr. 207/2009.

Artikel 46

Præsidiet for appelkamrene

1. Præsidiet for appelkamrene varetager følgende opgaver:

a) træffe afgørelse om appelkamrenes sammensætning

b) fastsætte objektive kriterier for tildeling af klagesager til appelkamrene og træffe afgørelse i tilfælde af tvister med hensyn til anvendelsen heraf

c) efter forslag fra præsidenten for appelkamrene fastlægge appelkamrenes udgiftsbehov med henblik på at udarbejde kontorets udgiftsoverslag

d) fastsætte sin forretningsorden

e) fastsætte regler for behandling af medlemmers inhabilitet, jf. artikel 137 i forordning (EF) nr. 207/2009

f) fastsætte arbejdsinstrukser for registreringskontoret

g) træffe enhver anden foranstaltning med henblik på at varetage sine opgaver med hensyn til at fastsætte appelkamrenes regler og tilrettelæggelse af arbejdet, jf. artikel 135, stk. 3, litra a), og artikel 136, stk. 4, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009.

2. Præsidiet er kun beslutningsdygtigt, hvis mindst to tredjedele af dets medlemmer, herunder formanden for præsidiet og halvdelen af formændene for appelkamrene, om nødvendigt rundet op, er til stede. Præsidiets afgørelser træffes ved stemmeflerhed. Ved stemmelighed er formandens stemme udslagsgivende.

3. De afgørelser, som præsidiet træffer i henhold til artikel 43, stk. 1, og artikel 45, stk. 1, samt stk. 1, litra a) og b), i nærværende artikel, offentliggøres i kontorets meddelelsesblad.

Artikel 47

Præsidenten for appelkamrene

1. Hvis præsidenten for appelkamrene er forhindret i at handle som omhandlet i artikel 43, stk. 4, varetages de ledelsesmæssige og organisatoriske opgaver, der er tillagt præsidenten for appelkamrene i henhold til artikel 136, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009, på grundlag af anciennitet, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 43, stk. 1, i nærværende forordning, af den højest rangerende af formændene for appelkamrene.

2. Hvis stillingen som præsident for appelkamrene er ledig, varetages præsidentens funktioner midlertidigt på grundlag af anciennitet som fastsat i overensstemmelse med artikel 43, stk. 1, af den højest rangerende af formændene for appelkamrene.

Artikel 48

Anvendelse af bestemmelser vedrørende andre sager på klagesager

Medmindre andet er fastsat i dette afsnit, finder bestemmelserne vedrørende sager ved den instans ved kontoret, som har truffet den påklagede afgørelse, tilsvarende anvendelse på klagesager.

AFSNIT VI

MUNDTLIG FORHANDLING OG BEVISOPTAGELSE

Artikel 49

Indkaldelse til mundtlig forhandling

1. Ved indkaldelse af parterne til mundtlig forhandling i henhold til artikel 77 i forordning (EF) nr. 207/2009 henledes deres opmærksomhed på stk. 3 i nærværende artikel.

2. I indkaldelsen skal kontoret, hvis det er nødvendigt, anmode om, at parterne fremlægger alle relevante oplysninger og dokumenter inden retsmødet. Kontoret kan anmode parterne om at koncentrere sig om et eller flere nærmere afgrænsede spørgsmål under den mundtlige forhandling. Det kan også give parterne mulighed for at deltage i den mundtlige forhandling via videokonference eller andre tekniske midler.

3. Hvis en part, som forskriftsmæssigt er indkaldt til mundtlig forhandling ved kontoret, ikke giver møde, kan forhandlingen fortsættes uden denne part.

4. Kontoret sikrer, at sagen er klar til afgørelse ved afslutningen af den mundtlige forhandling, medmindre særlige forhold er til hinder herfor.

Artikel 50

Sprog, der anvendes til mundtlig forhandling

1. Mundtlig forhandling skal gennemføres på procedureproget, medmindre parterne er enige om at anvende et andet officielt EU-sprog.

2. Kontoret kan under mundtlig forhandling kommunikere på et andet officielt EU-sprog, og det kan efter anmodning tillade en part at gøre det samme, såfremt der kan stilles simultantolkning til procedureproget til rådighed. Omkostningerne i forbindelse med simultantolkning afholdes af den part, der fremsætter anmodningen herom, eller, i påkommende tilfælde, af kontoret.

Artikel 51

Afhøring af parter, vidner eller sagkyndige og besigtigelse

1. Hvis kontoret anser afhøring af parter, vidner eller sagkyndige eller en besigtigelse for påkrævet, træffer det en foreløbig afgørelse herom med angivelse af den påtænkte bevisoptagelse, de relevante forhold, der skal bevises, samt hvornår, på hvilket tidspunkt og hvor afhøringen eller besigtigelsen skal finde sted. Hvis en part har anmodet om afhøring af vidner eller sagkyndige, fastsætter kontoret i sin afgørelse en frist for, hvornår den pågældende part skal give kontoret meddelelse om navn og adresse på de pågældende vidner eller eksperter.

2. Indkaldelsen af parter, vidner eller sagkyndige til at afgive forklaring skal indeholde:

a) en ekstrakt af den i stk. 1 omhandlede afgørelse, med angivelse af hvornår, på hvilket tidspunkt og hvor den foranstaltede bevisoptagelse skal finde sted, samt af de forhold, som parterne, vidnerne og de sagkyndige skal afhøres om

b) navnene på parterne i sagen og oplysning om de rettigheder, der tilkommer vidnerne og de sagkyndige i henhold til artikel 54, stk. 2-5.

Indkaldelsen skal også give de vidner eller sagkyndige, der indkaldes, mulighed for at deltage i den mundtlige forhandling via videokonference eller andre tekniske midler.

3. Artikel 50, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 52

Bestilling af sagkyndige og deres udtalelser

1. Kontoret bestemmer, i hvilken form der skal forelægges en udtalelse fra en sagkyndig.

2. Den sagkyndiges kommissorium skal indeholde:

a) en nøje beskrivelse af den sagkyndiges opgave

b) tidsfristen for afgivelse af den sagkyndiges udtalelse

c) navnene på sagens parter

d) oplysninger om de rettigheder, der tilkommer den sagkyndige i henhold til artikel 54, stk. 2, 3 og 4.

3. Hvis der er udnævnt en sagkyndig, skal den sagkyndiges udtalelse fremlægges på procedureproget, eller den skal ledsages af en oversættelse til dette sprog. Parterne får tilsendt en kopi af den skriftlige udtalelse og om nødvendigt af oversættelsen.

4. Parterne kan gøre indsigelse mod udpegelsen af en sagkyndig på grund af inkompetence eller under henvisning til de samme grunde, hvorpå der gøres indsigelse over for en undersøger eller et medlem af en afdeling eller et appelkammer i henhold til artikel 137, stk. 1 og 3, i forordning (EF) nr. 207/2009. En indsigelse mod udpegelsen af en sagkyndig skal indgives på procedureproget eller ledsages af en oversættelse til dette sprog. Den pågældende afdeling af kontoret skal træffe afgørelse om indsigelsen.

Artikel 53

Referat af mundtlig forhandling

1. Der tages referat af mundtlig forhandling eller mundtlig bevisoptagelse, der skal indeholde:

a) nummeret på den sag, den mundtlige forhandling vedrører, og datoen for den mundtlige forhandling

b) navnene på de ansatte i kontoret, de parter, deres repræsentanter og på de vidner og sagkyndige, der er til stede

c) parternes indgivne materiale og anmodninger

d) fremgangsmåden for bevisoptagelsen

e) eventuelle afgørelser truffet af kontoret.

2. Referatet vedlægges akten for den pågældende EU-varemærkeansøgning eller -registrering. Referatet meddeles parterne.

3. Hvis mundtlig forhandling eller bevisoptagelse ved kontoret optages, erstatter optagelsen referatet, og stk. 2 finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 54

Omkostninger ved bevisoptagelsen ved mundtlig forhandling

1. Kontoret kan gøre bevisoptagelsen betinget af, at den anmodende part hos kontoret deponerer et beløb, hvis størrelse fastsættes på grundlag af et overslag over omkostningerne.

2. Vidner og sagkyndige, som indkaldes af kontoret og giver møde for dette, har ret til passende godtgørelse af udgifter til rejse og ophold, hvis de afholder sådanne udgifter. Kontoret kan yde dem forskud til dækning af disse udgifter.

3. Vidner, der er berettiget til godtgørelse i henhold til stk. 2, har også ret til passende erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, og sagkyndige har ret til vederlag for deres arbejde. Sådan erstatning og vederlag udbetales til vidnerne og de sagkyndige, når de har udført deres pligter eller opgaver, når de er blevet indkaldt på kontorets initiativ.

4. Størrelsen af de beløb og forskud, der skal betales i henhold til stk. 1, 2 og 3, fastsættes af den administrerende direktør og offentliggøres i kontorets meddelelsesblad. Beløbene beregnes på samme grundlag som fastsat i vedtægten for tjenestemænd i Unionen og ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte fastsat i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ([1]) og bilag VII hertil.

5. Ansvaret for de i henhold til stk. 1-4 skyldige eller betalte beløb påhviler:

a) kontoret, hvis det på eget initiativ har indkaldt vidner eller sagkyndige

b) den berørte part, hvis denne part har fremsat anmodning om mundtlig afhøring af vidner eller sagkyndige, dog med forbehold af afgørelsen om fastsættelsen og fordelingen af omkostningerne, jf. artikel 85 og 86 i forordning (EF) nr. 207/2009 og artikel 18 i gennemførelsesforordning (EU) 2017/1431. Denne part skal til kontoret tilbagebetale ethvert forskud, der er blevet udbetalt.

([1]) EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.

Artikel 55

Behandling af skriftlige beviser

1. Kontoret undersøger alle beviser, der er fremlægges eller tilvejebringes i en sag, der er indbragt for den, i det omfang det er nødvendigt for at træffe afgørelse i den pågældende sag.

2. Dokumenterne eller andet bevismateriale skal være indeholdt i bilag til et indlæg, der nummereres fortløbende. Indlægget skal indeholde et indeks, der for hvert vedlagt dokument eller bevismateriale angiver følgende:

a) bilagets nummer

b) en kort beskrivelse af dokumentet eller materialet, og, hvis det er relevant, antal sider

c) sidenummer i indlægget, hvor dokumentet eller materialet er nævnt.

Den part, der indgiver indlægget, kan ligeledes i indekset over bilag angive, hvilke specifikke dele af et dokument vedkommende påberåber sig til støtte for sine argumenter.

3. Hvis indlægget eller bilagene ikke opfylder kravene i stk. 2, kan kontoret opfordre den pågældende part til at afhjælpe eventuelle mangler inden for en af kontoret fastsat frist.

4. Hvis manglen ikke afhjælpes inden for den af kontoret fastsatte frist, og hvis det stadig ikke er muligt for kontoret klart at fastslå, hvilken begrundelse eller hvilket argument et dokument eller bevismateriale vedrører, tages det pågældende dokument eller bevismateriale ikke i betragtning.

AFSNIT VII

MEDDELELSER FRA KONTORET

Artikel 56

Almindelige bestemmelser om meddelelser

1. I forbindelse med sager, der behandles ved kontoret, skal meddelelser være i overensstemmelse med artikel 75, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009, og de omfatter fremsendelse af det dokument, der skal meddeles til de berørte parter. Fremsendelse kan ske ved at give elektronisk adgang til dette dokument.

2. Meddelelser gives på en af følgende måder:

a) med elektroniske midler, jf. artikel 57

b) pr. post eller kurer, jf. artikel 58

c) ved offentlig bekendtgørelse, jf. artikel 59.

3. Hvis modtageren har angivet kontaktoplysninger til brug ved kommunikation med vedkommende med elektroniske midler, kan kontoret vælge mellem sådanne midler og meddelelse pr. post eller kurer.

Artikel 57

Meddelelse med elektroniske midler

1. Meddelelse med elektroniske midler omfatter fremsendelse via kabel, radio, optiske midler eller andre elektromagnetiske midler, herunder internettet.

2. Den administrerende direktør fastsætter de nærmere detaljer om de særlige elektroniske midler, der skal anvendes, og den måde, hvorpå de elektroniske midler vil blive anvendt, samt fristen for meddelelse med elektroniske midler.

Artikel 58

Meddelelse pr. post eller kurer

1. Uanset artikel 56, stk. 3, skal afgørelser, der medfører, at en klagefrist begynder at løbe, indkaldelser og andre dokumenter, som den administrerende direktør bestemmer, meddeles pr. kurertjeneste eller rekommanderet forsendelse med modtagelsesbevis. Alle andre meddelelser foretages enten pr. kurertjeneste eller rekommanderet forsendelse med eller uden modtagelsesbevis eller med almindelig post.

2. Uanset artikel 56, stk. 3, skal meddelelser til modtagere, som hverken har bopæl eller hovedsæde eller en regulær industriel eller kommerciel virksomhed i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (»EØS«), og som ikke har udpeget en repræsentant i henhold til artikel 92, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009, foretages ved, at det dokument, der kræver meddelelse, sendes med almindelig post.

3. Hvis meddelelse foretages pr. kurertjeneste eller rekommanderet forsendelse med eller uden modtagelsesbevis, anses den for at være leveret til modtageren den tiende dag efter indleveringen til kurertjenesten/postvæsenet, medmindre brevet ikke er kommet frem til modtageren eller først er kommet frem på et senere tidspunkt. I tvivlstilfælde påhviler det kontoret at bevise, at brevet er kommet frem, og i givet fald at bevise datoen herfor.

4. Meddelelse pr. kurertjeneste eller rekommanderet forsendelse betragtes som foretaget, selv om modtageren nægter at modtage brevet.

5. Meddelelse med almindelig post betragtes som foretaget den tiende dag efter indleveringen til postvæsenet.

Artikel 59

Offentlig bekendtgørelse

Hvis modtagerens adresse ikke kan fastslås, eller har meddelelse, jf. artikel 56, stk. 2, litra a) og b), vist sig umulig efter mindst et forsøg, foretages meddelelsen ved offentlig bekendtgørelse.

Artikel 60

Meddelelse til repræsentanter

1. Hvis der er udpeget en repræsentant, eller anses den første ansøger, der er anført i en fælles ansøgning, som fælles repræsentant, jf. artikel 73, stk. 1, stiles meddelelser til den udpegede repræsentant eller til den fælles repræsentant.

2. Hvis en enkelt part har udpeget flere repræsentanter, foretages meddelelsen i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, litra e), i gennemførelsesforordning (EU) 2017/1431. Hvis flere parter har udpeget en fælles repræsentant, er det tilstrækkeligt at meddele denne et enkelt dokument.

3. En meddelelse eller anden kommunikation fra kontoret til den behørigt udpegede repræsentant har samme retsvirkning som en meddelelse til fuldmagtsgiveren.

Artikel 61

Uregelmæssigheder ved meddelelser

Hvis et dokument er nået frem til modtageren og kontoret ikke kan godtgøre, at dokumentet er forskriftsmæssigt meddelt, eller hvis bestemmelserne vedrørende dets meddelelse ikke har været overholdt, anses dokumentet for at være blevet meddelt på den dato, der er fastslået som modtagelsesdatoen.

Artikel 62

Meddelelser af dokumenter, når flere parter er involveret

Dokumenter fra parterne skal meddeles de øvrige parter ex officio. Der kan dispenseres fra kravet om meddelelse, hvis dokumentet ikke indeholder nye indlæg, og sagen er klar til afgørelse.

AFSNIT VIII

SKRIFTLIGE MEDDELELSER SAMT FORMULARER

Artikel 63

Skriftlige eller andre meddelelser til kontoret

1. Ansøgninger om registrering af et EU-varemærke samt enhver anden ansøgning eller begæring, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 207/2009, samt andre meddelelser til kontoret indgives således:

a) ved fremsendelse med elektroniske midler, i så fald anses angivelsen af afsenderens navn for at have samme gyldighed som underskriften

b) ved indgivelse af en underskrevet original af det pågældende dokument til kontoret pr. post eller kurer.

2. I forbindelse med sager, der behandles af kontoret, anses den dato, hvor en meddelelse er modtaget af kontoret, som datoen for dens indgivelse eller forelæggelse.

3. Hvis en meddelelse, der er modtaget via elektroniske midler, er ufuldstændig eller ulæselig, eller hvis kontoret har rimelig grund til at betvivle, at den er korrekt fremsendt, giver kontoret afsenderen meddelelse herom og opfordrer vedkommende til inden for en af kontoret fastsat frist at genfremsende originalen eller at fremsende originalen i overensstemmelse med stk. 1, litra b). Hvis opfordringen efterkommes inden for den angivne frist, anses det genfremsendte dokument eller originalen som modtaget på datoen for modtagelsen af den første meddelelse. Hvis manglen vedrører tildelingen af en indgivelsesdato for en ansøgning om registrering af et varemærke, finder bestemmelserne om indgivelsesdatoen dog anvendelse. Efterkommes opfordringen ikke inden for den fastsatte frist, anses meddelelsen for ikke at være modtaget.

Artikel 64

Bilag til meddelelser sendt pr. post eller kurer

1. Bilag til meddelelser kan fremsendes på datamedier i overensstemmelse med de tekniske specifikationer, der fastsættes af den administrerende direktør.

2. Hvis en meddelelse med tilhørende bilag fremsendes i henhold til artikel 63, stk. 1, litra b), af en part i en sag, der involverer mere end én part, fremsender den pågældende part så mange eksemplarer af bilagene, som der er parter i sagen. Bilagene indekseres i overensstemmelse med kravene i artikel 55, stk. 2.

Artikel 65

Formularer

1. Kontoret stiller vederlagsfrit formularer, der kan udfyldes online, til rådighed for offentligheden til brug ved:

a) ansøgning om registrering af et EU-varemærke, herunder også, hvis det er relevant, anmodninger om søgningsrapporter

b) indsigelse

c) begæring om fortabelse af rettigheder

d) begæring om ugyldighed eller ansøgning om overdragelse af et EU-varemærke

e) ansøgning om registrering af en overdragelse samt overdragelsesformularen eller dokumentet omhandlet i artikel 13, stk. 3, litra d), i gennemførelsesforordning (EU) 2017/1431

f) ansøgning om registrering af en licens

g) ansøgning om fornyelse af et EU-varemærke

h) indgivelse af en klage

i) udpegelse af en repræsentant ved individuel fuldmagt eller generalfuldmagt

j) indgivelse til kontoret af en international ansøgning eller af en efterfølgende designering i henhold til protokollen til Madridarrangementet om den internationale registrering af varemærker, vedtaget i Madrid den 27. juni 1989 ([1])

2. Parter, hvis sager behandles af kontoret, kan også benytte

a) formularer, der er udarbejdet i henhold til traktaten om varemærkeret eller i overensstemmelse med henstillinger fra Pariserunionen til Beskyttelse af Industriel Ejendomsrets forsamling

b) med undtagelse af den i stk. 1, litra i), nævnte formularer, formularer med det samme indhold og af samme format som dem, der er omhandlet i stk. 1.

3. Kontoret stiller de i stk. 1 nævnte formularer til rådighed på alle officielle EU-sprog.

Artikel 66

Meddelelser fra repræsentanter

En meddelelse fra den behørigt udpegede repræsentant til kontoret har samme retsvirkning som en meddelelse fra fuldmagtsgiveren.

AFSNIT IX

FRISTER

Artikel 67

Beregning af frister og fristers længde

1. Beregningen af en frist begynder med den dag, der følger efter den dag, den pågældende begivenhed fandt sted; denne begivenhed kan være et proceduremæssigt skridt eller udløbet af en anden frist. Består det proceduremæssige skridt i en meddelelse, er begivenheden modtagelsen af det meddelte dokument, medmindre andet er bestemt.

2. Når en frist udtrykkes som et år eller et bestemt antal år, udløber den i det pågældende efterfølgende år i den måned, der har samme navn, og på den dag, der har samme talbetegnelse, som hhv. den måned og den dag, hvor den pågældende begivenhed fandt sted. Har den pågældende måned ikke nogen dag med samme talbetegnelse, udløber fristen på månedens sidste dag.

3. Når en frist udtrykkes som en måned eller et bestemt antal måneder, udløber den i den pågældende efterfølgende måned på den dag, der har samme talbetegnelse som den dag, hvor den pågældende begivenhed fandt sted. Har den pågældende efterfølgende måned ikke nogen dag med samme talbetegnelse, udløber fristen på månedens sidste dag.

([1]) EUT L 296 af 14.11.2003, s. 22.

4. Når en frist udtrykkes som en uge eller et antal uger, udløber den i den pågældende efterfølgende uge på samme ugedag som den dag, hvor den pågældende begivenhed fandt sted.

Artikel 68

Forlængelse af frister

Med forbehold af specifikke eller maksimale tidsfrister, der er fastsat i forordning (EF) nr. 207/2009, i gennemførelsesforordning (EU) 2017/1431 eller i nærværende forordning, kan kontoret forlænge en frist efter begrundet anmodning. En sådan anmodning skal indgives af den berørte part, inden den pågældende frist er udløbet. Er der to eller flere parter, kan kontoret gøre forlængelsen af en frist afhængig af, at de andre parter er indforstået hermed.

Artikel 69

Fristernes udløb i særlige tilfælde

1. Udløber en frist på en dag, hvor kontoret har lukket for modtagelse af dokumenter, eller hvor normale postforsendelser af andre grunde end de i stk. 2 nævnte ikke udbringes på det sted, hvor kontoret er beliggende, forlænges fristen til den nærmest følgende dag, hvor kontoret har åbent for modtagelse af dokumenter, og normale postforsendelser udbringes.

2. Udløber en frist en dag, hvor postudbringningen i den medlemsstat, i hvilken kontoret er beliggende, generelt er afbrudt, eller — hvis og i det omfang den administrerende direktør har tilladt, at meddelelser kan indgives elektronisk, jf. artikel 79b, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009 — er kontorets forbindelse med disse elektroniske kommunikationsmidler afbrudt, forlænges fristen til den nærmest følgende dag derefter, hvor kontoret har åbent for modtagelse af dokumenter, og hvor normale postforsendelser udbringes, eller hvor kontorets forbindelse med disse elektroniske kommunikationsmidler er retableret.

AFSNIT X

TILBAGEKALDELSE AF EN AFGØRELSE

Artikel 70

Tilbagekaldelse af en afgørelse eller ophævelse af indførelser i registret

1. Hvis kontoret af egen drift eller på grundlag af oplysninger fra sagens parter konstaterer, at en afgørelse skal tilbagekaldes, eller at en indførelse i registret skal ophæves, jf. artikel 80 i forordning (EF) nr. 207/2009, underretter det den berørte part om den påtænkte tilbagekaldelse eller ophævelse.

2. Den berørte part skal fremkomme med bemærkninger til den påtænkte tilbagekaldelse eller ophævelse inden for en af kontoret fastsat frist.

3. Hvis den berørte part er indforstået med den påtænkte tilbagekaldelse eller ophævelse eller ikke fremkommer med bemærkninger inden for fristen, tilbagekalder kontoret afgørelsen eller ophæver indførelsen. Hvis den berørte part ikke er indforstået med den påtænkte tilbagekaldelse eller ophævelse, træffer kontoret afgørelse om den påtænkte tilbagekaldelse eller ophævelse.

4. Hvis den påtænkte tilbagekaldelse eller ophævelse vil kunne berøre mere end en part, finder stk. 1, 2 og 3 tilsvarende anvendelse. I sådanne tilfælde meddeles de bemærkninger, som en af parterne fremkommer med, jf. stk. 3, altid til den eller de andre parter sammen med en opfordring til at fremkomme med bemærkninger.

5. Hvis tilbagekaldelsen af en afgørelse eller ophævelsen af en indførelse i registret berører en afgørelse eller en indførelse, som er bekendtgjort, bekendtgøres tilbagekaldelsen eller ophævelsen også.

6. Kompetent med hensyn til tilbagekaldelse og ophævelse i henhold til stk. 1-4 er den afdeling, som har truffet afgørelsen.

AFSNIT XI

SUSPENSION AF SAGSBEHANDLINGEN

Artikel 71

Suspension af sagsbehandlingen

1. For så vidt angår indsigelses-, fortabelses-, ugyldigheds- og klagesager kan den kompetente afdeling eller det kompetente appelkammer suspendere sagsbehandlingen:

a) af egen drift, hvis sagens omstændigheder tilsiger en suspension

b) efter begrundet anmodning fra en af parterne i en inter partes-sag, hvis sagens omstændigheder tilsiger en suspension under hensyntagen til parternes interesser og den fase, sagen er i.

2. Efter anmodning fra begge parter i en inter partes-sag skal den kompetente afdeling eller det kompetente appelkammer suspendere sagsbehandlingen for en periode på højst seks måneder. Suspensionen kan forlænges efter anmodning fra begge parter indtil en samlet periode på højst to år.

3. Alle frister i forbindelse med den pågældende sag, bortset fra fristen for betaling af det gældende gebyr, afbrydes fra datoen for suspensionen. Der foretages en ny beregning af fristerne, der begynder atter at løbe fra den dato, sagsbehandlingen genoptages, jf. dog artikel 137a, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009.

4. Hvis sagens omstændigheder tilsiger det, kan parterne opfordres til at fremkomme med deres bemærkninger vedrørende suspension eller genoptagelse af sagsbehandlingen.

AFSNIT XII

AFBRYDELSE AF SAGSBEHANDLINGEN

Artikel 72

Genoptagelse af sagsbehandlingen

1. Hvis sagsbehandlingen ved kontoret er blevet afbrudt i henhold til artikel 82a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009, underrettes kontoret om identiteten af den person, der er berettiget til at videreføre sagen i henhold til artikel 82a, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009. Kontoret meddeler den pågældende person og andre interesserede parter, at sagsbehandlingen vil blive genoptaget på en dato, der fastsættes af kontoret.

2. Hvis kontoret ikke tre måneder efter påbegyndelsen af afbrydelsen af sagsbehandlingen i henhold til artikel 82a, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009, har fået meddelelse om, at der er udpeget en ny repræsentant, meddeler det EU-varemærkeansøgeren eller -indehaveren, følgende:

a) hvis artikel 92, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 finder anvendelse, at EU-varemærkeansøgningen anses for at være trukket tilbage, medmindre meddelelsen indgives, senest to måneder efter at meddelelsen er blevet givet

b) hvis artikel 92, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 ikke finder anvendelse, at sagsbehandlingen vil blive genoptaget med EU-varemærkeansøgeren eller -indehaveren fra den dato, hvor meddelelsen er blevet givet.

3. De frister, der var gældende for EU-varemærkeansøgeren eller -indehaveren på den dato, hvor sagsbehandlingen blev afbrudt, begynder, med undtagelse af fristen for betaling af fornyelsesgebyrer, atter at løbe fra den dato, hvor sagsbehandlingen genoptages.

AFSNIT XIII

REPRÆSENTATION

Artikel 73

Udpegelse af en fælles repræsentant

1. Hvis der er mere end én ansøger og der i ansøgningen om registrering af et EU-varemærke ikke sættes navn på en fælles repræsentant, anses den ansøger, der er nævnt først i ansøgningen, og som har bopæl eller hovedsæde eller en regulær industriel eller kommerciel virksomhed i EØS, eller dennes repræsentant, hvis en sådan er udpeget, for at være den fælles repræsentant. Hvis alle ansøgerne er forpligtet til at udpege en mødeberettiget, anses den mødeberettigede, der er nævnt først i ansøgningen, for at være den fælles repræsentant. Disse bestemmelser finder tilsvarende anvendelse på tredjeparter, der i forening gør indsigelse mod et EU-varemærke eller indgiver begæring om, at det erklæres fortabt eller ugyldigt, og på fælles indehavere af et EU-varemærke.

2. Finder der under sagsbehandlingen overdragelse sted til flere personer, og har disse ikke udpeget en fælles repræsentant, finder stk. 1 anvendelse. Hvis en sådan udnævnelse ikke er mulig, opfordrer kontoret de pågældende til inden to måneder at udpege en fælles repræsentant. Efterkommes denne opfordring ikke, udpeger kontoret den fælles repræsentant.

Artikel 74

Fuldmagter

1. Ansatte, der repræsenterer fysiske eller juridiske personer i henhold til artikel 92, stk. 3, i forordning (EF) nr. 207/2009, samt advokater og godkendte mødeberettigede, der er opført på den liste, der føres af kontoret i henhold til artikel 93, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009, skal kun indgive en underskrevet fuldmagt til kontoret med henblik på indsættelse i akterne i henhold til artikel 92, stk. 3, og artikel 93, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009, hvis kontoret udtrykkeligt kræver det, eller hvis der er flere parter i den sag, i hvilken repræsentanten optræder ved kontoret, og den anden part udtrykkeligt anmoder herom.

2. Hvis det kræves i henhold til artikel 92, stk. 3, eller artikel 93, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009, at der indgives en underskrevet fuldmagt, kan en sådan fuldmagt indgives på et hvilket som helst af EU's officielle sprog. Den kan omfatte en eller flere ansøgninger eller registrerede varemærker eller bestå i en generalfuldmagt, der giver repræsentanten en bemyndigelse til at optræde i alle sager ved kontoret, som fuldmagtsgiveren er part i.

3. Kontoret fastsætter en frist, inden for hvilken en sådan fuldmagt skal indgives. Hvis fuldmagten ikke indgives rettidigt, videreføres sagen med fuldmagtsgiveren. Proceduremæssige skridt foretaget af repræsentanten, bortset fra indgivelse af ansøgningen, anses for ikke at have fundet sted, hvis fuldmagtsgiveren ikke godkender dem inden for en af kontoret fastsat frist.

4. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på tilbagekaldelse af fuldmagter.

5. En repræsentant, som er ophørt med at være bemyndiget, betragtes fortsat som repræsentant, indtil kontoret har fået meddelelse om fuldmagtens ophør.

6. Medmindre andet er angivet i fuldmagten, ophører denne ikke automatisk i forhold til kontoret ved fuldmagtsgiverens død.

7. Når kontoret får meddelelse om udpegelse af en repræsentant, angives repræsentantens navn og forretningsadresse, jf. artikel 2, stk. 1, litra e), i gennemførelsesforordning (EU) 2017/1431. Når en repræsentant, der allerede er udpeget, optræder over for kontoret, angiver repræsentanten det navn og det identifikationsnummer, repræsentanten har fået tildelt af kontoret. Har en part udpeget flere repræsentanter, kan disse uanset anden bestemmelse i fuldmagten handle såvel i forening som enkeltvis.

8. Udpegelse af eller fuldmagt for en sammenslutning af repræsentanter anses for at være gældende for enhver repræsentant, der er beskæftiget i denne sammenslutning.

Artikel 75

Ændringer i listen over godkendte mødeberettigede

1. I henhold til artikel 93, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009 slettes en godkendt mødeberettiget automatisk fra listen:

a) hvis den pågældende afgår ved døden eller bliver inhabil

b) hvis den pågældende ikke længere er statsborger i en EØS-medlemsstat, medmindre den administrerende direktør har givet dispensation i henhold til artikel 93, stk. 4, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009

c) hvis den pågældende ikke længere har forretningssted eller arbejdssted i EØS

d) hvis den pågældende ikke længere har den i artikel 93, stk. 2, litra c), første punktum, i forordning (EF) nr. 207/2009 omhandlede bemyndigelse.

2. En godkendt mødeberettigets opførelse på listen suspenderes ex officio af kontoret, hvis vedkommendes ret til at repræsentere fysiske eller juridiske personer ved Beneluxkontoret for intellektuel ejendomsret eller ved det centrale kontor for industriel ejendomsret i en medlemsstat, jf. artikel 93, stk. 2, litra c), første punktum, i forordning (EF) nr. 207/2009, er blevet suspenderet.

3. Hvis betingelserne for sletning af listen ikke længere eksisterer, skal en person, der er slettet, efter anmodning ledsaget af en attest i henhold til artikel 93, stk. 3, i forordning (EF) nr. 207/2009, genindsættes på listen over godkendte mødeberettigede.

4. Beneluxkontoret for intellektuel ejendomsret og de centrale kontorer for industriel ejendomsret i de berørte medlemsstater skal, hvis de har kendskab til enhver begivenhed, der er relevant i henhold til stk. 1 og 2, straks informere kontoret herom.

AFSNIT XIV

PROCEDURE FOR INTERNATIONAL REGISTRERING AF VAREMÆRKER

Artikel 76

Kollektiv- og certificeringsmærker

1. Uden at det tilsidesætter artikel 154 forordning (EF) nr. 207/2009, skal der, hvis en international registrering, hvor Unionen er designeret, behandles som et EU-kollektivmærke eller som et EU-certificeringsmærke i medfør af artikel 154a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009, også foretages en meddelelse om et foreløbigt ex officio-afslag i overensstemmelse med artikel 33 i gennemførelsesforordning (EU) 2017/1431 i følgende tilfælde:

a) hvis der foreligger en af de grunde til afslag, der er fastsat i artikel 68, stk. 1 eller 2, i forordning (EF) nr. 207/2009, sammenholdt med stk. 3 i samme artikel, eller i artikel 74c, stk. 1 eller 2, i forordning (EF) nr. 207/2009, sammenholdt med stk. 3 i samme artikel

b) hvis bestemmelserne for benyttelsen af mærket ikke er blevet forelagt i overensstemmelse med artikel 154a, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009.

2. Meddelelser om ændringer af bestemmelserne for mærkets benyttelse i henhold til artikel 71 og 74f i forordning (EF) nr. 207/2009 offentliggøres i EU-Varemærketidende.

Artikel 77

Indsigelsessager

1. Hvis der gøres indsigelse mod en international registrering, hvor Unionen er designeret i henhold til artikel 156 i forordning (EF) nr. 207/2009, skal indsigelsesskrivelsen indeholde:

a) nummeret på den internationale registrering, som der gøres indsigelse imod

b) en angivelse af de varer eller tjenesteydelser, der er anført i den internationale registrering, som der gøres indsigelse imod

c) navnet på indehaveren af den internationale registrering

d) kravene i artikel 2, stk. 2, litra b)-h), i nærværende forordning.

2. Artikel 2, stk. 1, 3 og 4, og artikel 3-10 i nærværende forordning finder anvendelse i forbindelse med en indsigelsessag vedrørende internationale registreringer, hvor Unionen er designeret, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

a) en henvisning til en ansøgning om registrering af EU-varemærket skal forstås som en henvisning til en international registrering

b) en henvisning til en tilbagetrækning af ansøgningen om registrering af EU-varemærket skal forstås som en henvisning til afkald på den internationale registrering for Unionens vedkommende

c) en henvisning til ansøgeren skal forstås som en henvisning til indehaveren af den internationale registrering.

3. Hvis indsigelsesskrivelsen indgives før udløbet af den periode på en måned, der er omhandlet i artikel 156, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009, anses indsigelsesskrivelsen for at være indgivet den første dag efter udløbet af perioden på en måned.

4. Hvis indehaveren af den internationale registrering skal lade sig repræsentere i sager ved kontoret i henhold til artikel 92, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009, og hvis indehaveren af den internationale registrering ikke allerede har udpeget en repræsentant som omhandlet i artikel 93, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009, skal meddelelsen om indsigelsen til indehaveren af den internationale registrering i henhold til artikel 6, stk. 1, i nærværende forordning indeholde en opfordring til at udpege en repræsentant som omhandlet i artikel 93, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009 senest to måneder fra modtagelsen af meddelelsen.

Hvis indehaveren af den internationale registrering ikke udpeger en repræsentant inden for denne frist, træffer kontoret afgørelse om at afslå beskyttelsen af den internationale registrering.

5. Indsigelsesproceduren udsættes, hvis der er givet et foreløbigt ex officio-afslag på beskyttelse i henhold til artikel 154 i forordning (EF) nr. 207/2009. Hvis det foreløbige ex officio-afslag har ført til en afgørelse om at afslå beskyttelse af varemærket, som er blevet endelig, træffer kontoret ikke afgørelse om indsigelsen, det tilbagebetaler indsigelsesgebyret, og det træffer ikke afgørelse om fordeling af omkostningerne.

Artikel 78

Meddelelse om foreløbigt afslag på grundlag af en indsigelse

1. Hvis der for kontoret rejses indsigelse mod en international registrering i henhold til artikel 156, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009, eller hvis en indsigelse anses for at være rejst i overensstemmelse med artikel 77, stk. 3, i nærværende forordning, sender kontoret til Det Internationale Bureau for Verdensorganisationen for Intellektuel Ejendomsret (i det følgende benævnt »Det Internationale Bureau«) en meddelelse om foreløbigt afslag på beskyttelse på grundlag af en indsigelse.

2. Meddelelsen om foreløbigt afslag på beskyttelse på grundlag af en indsigelse skal indeholde:

a) nummeret på den internationale registrering

b) en angivelse af, at afslaget er baseret på, at der er gjort indsigelse gældende, samt en henvisning til de bestemmelser i artikel 8 i forordning (EF) nr. 207/2009, som ligger til grund for indsigelsen

c) navn og adresse på indsigeren.

3. Hvis indsigelsen sker på grundlag af en varemærkeansøgning eller -registrering, skal den i stk. 2 omhandlede meddelelse indeholde følgende oplysninger:

a) ansøgningsdatoen, registreringsdatoen og en eventuel prioritetsdato

b) journalnummeret samt registreringsnummeret, hvis dette ikke er det samme

c) indehaverens navn og adresse

d) en gengivelse af varemærket

e) fortegnelsen over varer eller tjenesteydelser, som indsigelsen er rettet imod.

4. Hvis det foreløbige afslag kun vedrører en del af varerne eller tjenesteydelserne, skal den i stk. 2 omhandlede meddelelse indeholde en angivelse af disse varer eller tjenesteydelser.

5. Kontoret oplyser Det Internationale Bureau om følgende:

a) hvis det foreløbige afslag som følge af indsigelsessagen er blevet trukket tilbage, at varemærket er beskyttet i Unionen

b) hvis en afgørelse om afslag på beskyttelse af varemærket er blevet endelig efter en klage i henhold til artikel 58 i forordning (EF) nr. 207/2009 eller en indbringelse af sagen for Retten i henhold til artikel 65 i forordning (EF) nr. 207/2009, at der er givet afslag på beskyttelse af varemærket i Unionen

c) hvis afslaget omhandlet i litra b) kun vedrører en del af varerne eller tjenesteydelserne, de varer eller tjenesteydelser, for hvilke varemærket er beskyttet i Unionen.

6. Hvis der er givet mere end et foreløbigt afslag for en international registrering i henhold til artikel 154, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 eller stk. 1 nærværende artikel, skal den meddelelse, der er omhandlet i stk. 5 i nærværende artikel, vedrøre det fuldstændige eller delvise afslag på beskyttelse af varemærket i henhold til artikel 154 og 156 i forordning (EF) nr. 207/2009.

Artikel 79

Meddelelse om tildeling af beskyttelse

1. Hvis kontoret ikke har givet et foreløbigt ex officio-afslag i henhold til artikel 154 i forordning (EF) nr. 207/2009 og kontoret ikke har modtaget nogen indsigelse inden for den i artikel 156, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 fastsatte indsigelsesfrist, og hvis kontoret ikke har givet et foreløbigt ex officio-afslag som følge af de indgivne bemærkninger fra tredjemand, sender kontoret en meddelelse om tildeling af beskyttelse til Det Internationale Bureau med oplysning om, at varemærket er beskyttet i Unionen.

2. Ved anvendelsen af artikel 151, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 har den meddelelse om tildeling af beskyttelse, der er omhandlet i stk. 1, samme virkning som kontorets meddelelse om, at en meddelelse om afslag er blevet trukket tilbage.

AFSNIT XIV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 80

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 2868/95 og (EF) nr. 216/96 ophæves. De finder dog fortsat anvendelse på verserende sager, indtil sagerne er afsluttet, hvis denne forordning ikke finder anvendelse i henhold til artikel 81.

Artikel 81

Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Den finder anvendelse fra den 1. oktober 2017, dog med følgende undtagelser:

a) Artikel 2-6 finder ikke anvendelse på indsigelser indgivet inden nævnte dato.

b) Artikel 7 og 8 finder ikke anvendelse på indsigelsessager, hvor indsigelsessagens kontradiktoriske del blev påbegyndt inden nævnte dato.

c) Artikel 9 finder ikke anvendelse på suspensioner foretaget inden nævnte dato.

d) Artikel 10 finder ikke anvendelse på anmodninger om dokumentation for brug foretaget inden nævnte dato.

e) Afsnit III finder ikke anvendelse på anmodninger om ændring indgivet inden nævnte dato.

f) Artikel 12-15 finder ikke anvendelse på begæringer om fortabelse eller erklæring om ugyldighed eller anmodninger om overdragelse indgivet inden ovennævnte dato.

g) Artikel 16 og 17 finder ikke anvendelse på sager, hvor sagens kontradiktoriske del blev påbegyndt inden nævnte dato.

h) Artikel 18 finder ikke anvendelse på suspensioner foretaget inden nævnte dato.

i) Artikel 19 finder ikke anvendelse på anmodninger om dokumentation for brug foretaget inden nævnte dato.

j) Afsnit V finder ikke anvendelse på klager indgivet inden nævnte dato.

k) Afsnit VI finder ikke anvendelse på mundtlige procedurer indledt inden nævnte dato eller på skriftlige beviser, hvis perioden for forelæggelse heraf er påbegyndt inden nævnte dato.

l) Afsnit VII finder ikke anvendelse på meddelelser foretaget inden nævnte dato.

m) Afsnit VIII finder ikke anvendelse på meddelelser, der er modtaget, og formularer, der er udarbejdet inden nævnte dato.

n) Afsnit IX finder ikke anvendelse på frister fastsat inden nævnte dato.

o) Afsnit X finder ikke anvendelse på tilbagekaldelser af afgørelser eller indførelser i registret, der er foretaget inden nævnte dato.

p) Afsnit XI finder ikke anvendelse på suspensioner, parterne har anmodet om, eller som er pålagt af kontoret inden nævnte dato.

q) Afsnit XII finder ikke anvendelse på sager afbrudt inden nævnte dato.

r) Artikel 73 finder ikke anvendelse på EU-varemærkeansøgninger modtaget inden nævnte dato.

s) Artikel 74 finder ikke anvendelse på repræsentanter udpeget inden nævnte dato.

t) Artikel 75 finder ikke anvendelse på opførelser på listen over godkendte mødeberettigede foretaget inden nævnte dato.

u) Afsnit XIV finder ikke anvendelse på designeringer af EU-varemærket foretaget inden nævnte dato.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. maj 2017.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand